

Školní revue

Úspěch Školní
revue

Týden lesní
moudrosti

Sedmáči
poznávali
středověkou
Prahu

Deváťáci
v táborech
smrti

Kola & voda

Rozhovor
s panem
učitelem
Kadlecem

Jaké značky
u nás frčí

Holky versus
kluci

Rafailovy
zkoušky

Holky versus
kluci

Vtipy

Organizátor:
Asociace středoškolských škol České republiky, o. s.
& Místní informační centrum pro střední školy

ŠKOLNÍ
časopis Roku 2014
JIHOMORAVSKÝ KRAJ

**KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012**

www.zsms.streliceubrna.cz
skolnirevue@centrum.cz

Ročník X, číslo 3+4

15.června 2015

OBSAH

Bylo nebylo

Úspěch Školní revue v krajské soutěži	1
Zápis do 1. třídy	2
Bosonožské projektové dny	2
Polonéza na školním plese	3
Zimní tábor	5
Valentýnská diskotéka	6
Klenoty na dosah	7
Deváťáci v pivovaru	7
Střeličtí žáci ve VIDA science centru	8
Hodiny literatury pro hravé náтуры	11
Týden lesní moudrosti v Chaloupkách ..	12
Žáci hráli žákům	14
Sedmáci poznávali středověkou Prahu .	14
Deváťáci navštívili tábory smrti	15
Sportovní den	17
Kola & voda	18
Sportovní okénko	20

Rozhovory a ankety

Rozhovor s panem učitelem Kadlecem	22
Rozhovor s Jakubem Vašulínem	25
Jaké značky u nás frčí	26
Poznáš, co je to za značku?	27
Holky versus kluci 3	29
Holky versus kluci 4	30

Tahák do dějáku

Mojmír I.	32
----------------	----

Recenze

Redakce doporučuje	33
--------------------------	----

Literární koutek

Rafailovy zkoušky	34
Pohádky z 6.A	36
Zápisky z pozorování přírody	38

Výtvarný koutek

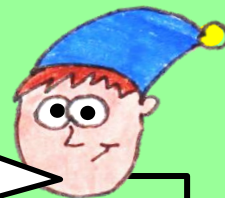
Zvířata, jaká neznáte	40
Medúzy	40
Op-art	41
Hry s barvami	42

Zábava

Pro chytré hlavičky	43
Pár vtipů na závěr	45

Redakce a řešení	47
------------------------	----

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Přeji hezké čtení.

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

E. Sázavská, 5.B, O. Chytrý, 6.B, J. Perna, 6.B,
N. Bartoňková 6.B, K. Pechová 6.B,
T. Kazdová, 6.B, V. Kalovská, 7.A,
V. Jurkovič, 7.B, M. Prudilová, 7.B,
T. Vašulínová, 7.B, V. Švestka 8.tř,
J. Vašulín, 8.tř, M. Bartoňková 9.A,
A. Plačková, 9.A, L. Svobodová 9.A,
M. Jašová 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

ÚSPĚCH ŠKOLNÍ REVUE V KRAJSKÉ SOUΤĚŽI

V pondělí 25. května 2015 se devět redaktorů Školní revue vydalo do Brna na vyhlášení vítězů krajského kola soutěže Školní časopis roku 2015.

Letos probíhá již devátý ročník této celostátní soutěže a my jsme se jí zúčastnili potřetí. Oba předchozí ročníky jsme v našem Jihomoravském kraji vyhráli.

Byli jsme napjatí – vyjde nám to znovu? Obhájíme minulé prvenství?

A jak už prozrazuje titulky článku, popřeli jsme známé rčení, které říká, že dvakrát nevstoupíš do téže řeky, a vstoupili jsme do ní i potřetí.

Školní revue obsadila 1. místo v kategorii Školní časopis roku 2015 a k tomu ještě 1. místa v kategoriích Obsah a Grafika.

Vítězství nám zajistilo postup do celostátního kola, jehož výsledky budou známy v prosinci. A máme taky co obhajovat – vloni jsme byli celkově druhí a v kategorii Grafika první.

Nezbývá než čekat, jak se náš časopis bude líbit jiné porotě a jak z toho vyjde ve srovnání s vítězi ostatních krajských kol.

Vlasta Sokolová

Foto: Martin Kalužík

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

Dne 20. ledna 2015 se na hradě Školštejně ve Střelících konal zápis do první třídy. Budoucí školáci se zde setkali s pohádkovými bytostmi, které často právě na hradech žijí – s rytíři a princeznami – a ti jim pomáhali s různými úkoly (poznávání zvířátek, barev, tvarů, kreslení), které museli splnit, aby se úspěšně dostali k pokladu. Spolu s pokladem mohli získat i bulu paní ředitelky, kterou je přijala mezi střelické žáky.

Vít Švestka, 8.tř.

Foto: Aleš Kadlec

BOSONOŽSKÉ PROJEKTOVÉ DNY

Letos se naše škola opět zapojila do projektu Šikovné ručičky JMK. Po šestém ročníku přišla řada i na sedmý a osmý ročník.

7.A, 21. ledna 2015

Ráno nás odvezl přistavený autobus do Bosonoh. V dílně jsme se rozdělili na kluky a holky. Kluci vyráběli plechovou krabičku a holky vyřezávaly

dřevěnou vidličku a špachtličku. Holky se pak šly ještě podívat za čalounicemi, jak a s čím pracují. V Bosonohách jsme strávili asi 3 hodiny a pak nás odvezl autobus zpátky do školy na oběd. Všem se akce moc líbila a výrobky taky. Někteří z žáků uvažují, že by se tam mohli jít po skončení 9. třídy učit.

Viktorie Kalovská, 7.A

7.B, 18. února 2015

Byl to poněkud zvláštní den. Po příchodu do školy jsme si mysleli, že máme před sebou normální vyučování. Jenže neměli. Přišla za námi paní ředitelka a řekla nám, že jedeme na projektový den. Samozřejmě že jsme měli velkou radost.

Tak jsme si rychle sbalili aktovky a šli na autobus, který už čekal před školou. V Bosonohách nás rozdělili do dvou skupin – na holky a kluky. Holky šly pracovat se dřevem a udělaly si vařečku a vidličku, ve zbývajícím čase si mohly vyřezat zvířátka. Kluci šli pracovat s kovem a vyrobili si kovové krabičky. Domů jsme se vrátili spokojení a rodiče jsme překvapili užitečnými výrobky.

Markéta Prudilová, 7.B

8. třída, 18. března 2015

Když na nás, osmáky, přišla řada, převezli nás v čele s paní učitelkou Benešovou autobusem do nedalekých Bosonoh. V tamější škole jsme si mohli vyrobit několik výrobků – ze dřeva kuchyňskou obrabečku a z kovu krabičku. Sice já sám mám po základce namířeno jinam, na elektrotechniku, ale myslím, že někoho jiného mohla tato škola zlákat a vybere si nějaký zdejší obor.

Jiří Vašulín, 8.tř., foto: Viktorie Kalovská

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

To byla krásná podívaná,
příště půjdu zas!

V pátek 23. ledna 2015 se v Sokolovně uskutečnil tradiční školní ples. Jeho důležitou součástí byla polonéza, zatančená našimi deváťáky, kteří už v říjnu začali pod vedením paní ředitelky Fialové s přípravami letošní choreografie.

Ples zahájil pan Martin Wanke a po jeho úvodních slovech následovala už zmiňovaná polonéza a jako přídavek moderní tanec. Na konci vystoupení si každá tanečnice odnesla růži, kterou jí předal taneční partner.

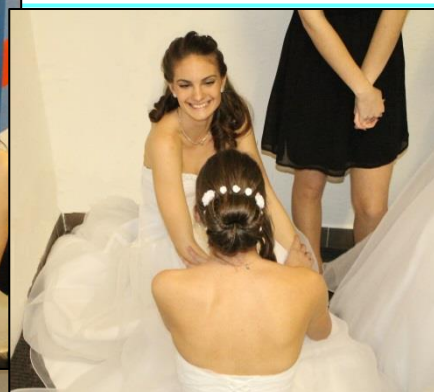
BYLO NEBYLO

Tancem devátých tříd však zábava na plese zdaleka nekončila. Přítomní se mohli těšit na představení kouzelníka Roberta Foxe, který publiku svým uměním přímo vyrazil dech, anebo na barmanskou show, ve které se objevily i triky s ohněm. Pohledy všech přítom lákala bohatá tombola a hosté mohli ochutnat i nějaké ty drinky od mistra barmana. Po celou dobu plesu hrála živá hudba, a kdo chtěl, mohl si zatancovat.

A pak příjemný večer skončil a bylo na čase vrátit se zpátky do normálního života a do školy.

Andrea Plačková, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

ZIMNÍ TÁBOR

V pondělí 26. ledna 2015 jsme v osm hodin odjeli autobusem od školy a asi po dvou hodinách jsme dorazili k našemu cíli – k penzionu v Loučné nad Desnou.

Nejdřív jsme šli na oběd a teprve potom jsme vytahali kufry a lyže na jednu hromadu do budovy, kde jsme si je rozebrali a kufry odnesli na pokoje. Z kufrů jsme vytáhli oblečení na lyže, oblékli se a šli na blízký svah, kde nás rozdělili do skupin. Já jsem byla ve skupině snowboardistů.

Na svahu jsme byli až do večera. V penzionu nás čekala večeře, po ní volno na pokojích a nakonec jsme si v klubovně zahráli pár her.

Další den jsme kromě doby oběda a poledního klidu strávili na svahu. Když nám byla zima, tak jsme si dali v občerstvení něco teplého – čaj nebo horkou čokoládu, a když jsme měli hlad, tak jsme si dali párek v rohlíku.

A takhle to šlo i další dny. V pátek večer jsme měli závěrečnou diskotéku a ta byla opravdu super. Pobyt nám skončil v sobotu a odjžděli jsme hned po snídani.

Ti teda ještě měli večer sil!

Moc ráda bych jela i příští rok, ale to už nepůjde, protože pojedu na hory s druhým stupněm. Parádně jsem si to užila a chtěla bych poděkovat paním učitelkám z prvního stupně, že mě vzaly s sebou a umožnily mi prožít s nimi krásný týden na horách.

Pechová Kateřina, 6.B

Foto: Eva Buchníčková

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

Určitě všichni víte, že na naší škole každý rok pořádají devátáci školní diskotéky. Ani tento rok nebyl výjimkou a připravili jsme si pro druhý stupeň Valentýnskou diskotéku.

Už ráno jsme začali s přípravami. Největší oříšek bylo připevňování dek na mříže oken, ale pak kluci chytli grif a šlo jim to jako po másle. Holky nafukovaly balonky a připevňovaly je po tělocvičně. Taky nesměla chybět dobrá zvuková a osvětlovací technika, tu zvukovou nám poskytl pan Šmíd.

Když se přiblížila desátá hodina, kdy měla diskotéka začít, všechno už bylo připraveno.

Do tělocvičny se nahrnul druhý stupeň a začalo se tancovat. Jak je zvykem, nechyběl ani nějaký ten ploužák. Jenže nastaly problémy. Bedna zapůjčená od pana Šmída se začala přehřívat, nakonec nejela vůbec. Ale nám to stejně nevadilo a tancovali jsme dál. V 12.25 byl konec a začali jsme uklízet.

Jakožto stávající deváčka si myslím, že se nám tato diskotéka povedla, a doufám, že nám vedení školy umožní udělat ještě diskotéku na konci školního roku.

Markéta Jašová, 9.B, foto: Aleš Kadlec

KLENOTY NA DOSAH

Ve středu 4. března 2015 jsme my, zájemci z 6. a 7. ročníku, vyrazili po páté vyučovací hodině na střelické nádraží, abychom se přepravili do Brna na výstavu České korunovační klenoty na dosah, která se konala v Letohrádku Mitrovských v Brně.

Výstava nám v přízemí představila středověké zbraně, oblečení a kopie českých korunovačních klenotů, vyrobené z různých materiálů. Pan průvodce nám vyprávěl o životě a důležitých činech Karla IV., o založení Karlovy univerzity, založení Nového Města pražského a Karlštejna.

Pak jsme se odebrali do suterénu budovy. Tam se nacházela přesná replika českých korunovačních klenotů a tabule se zajímavostmi o nich. Výstava se nám moc líbila a načerpali jsme z ní plno nových informací.

Vítězslav Jurkovič, 7.B

Foto: Aleš Kadlec

DEVÁŤÁCI V PIVOVARU

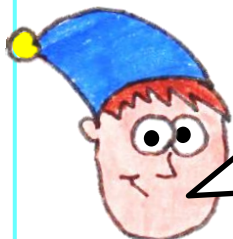
Ve středu 11. března 2015 jsme my, letošní deváťáci, vyjeli autobusem na exkurzi do pivovaru Černá Hora, do Jeskyně blanických rytířů a do výrobní modrotisku v Olešnici na Moravě.

Počasí nám moc nepřálo, ale to nevadilo, i tak jsme se těšili. Viděli jsme výrobu piva pěkně zblízka, ale většině z nás to tam moc nevonělo.

BYLO NEBYLO

Na ochutnávku jsme dostali černoorskou limonádu. Poté jsme jeli do Kunštátu, kde jsme měli krátký rozchod.

Pívečko byste chtěli? Tak na to si musíte ještě počkat!

Po něm jsme se dopravili k Jeskyni blanických rytířů. Před jeskyní je vytesán lev, který ji hlídá. Uvnitř jsou vytesáni bájní blaniční rytíři nebo třeba i trpaslíci apod. V areálu kdysi stála i socha T. G. Masaryka, dnes z ní tu bohužel zůstaly jen boty.

Nakonec jsme došli do výroby modrotisku (modře potištěných látek) v Olešnici. Jedná se o malý rodinný podnik, který zachovává toto staré řemeslo i pro další generace. Všechno nám tam pěkně ukázali. Potom jsme už jeli domů. Bylo to zajímavé i poučné.

Michaela Bartoňková, 9.A

Foto: Lenka Benešová

STŘELIČTÍ ŽÁCI VE VIDA SCIENCE CENTRU V BRNĚ

9. ročník, 17. března 2015

Na návštěvu VIDA science centra u BVV jsme se vydali jako první my, žáci 9.A a 9.B. Po příjezdu jsme se rozdělili na dvě poloviny a šli na přednášku. Naši lektori Lukáš a Jindra s námi zopakovali magnetismus. Pak jsme zkoumali vlastnosti magnetů, ukazovali jsme si siločáry, prohlíželi jsme si magnetickou tekutinu a mohli jsme si vyrobit magnetickou plastelínu, kterou jsme si odnesli domů.

Po této aktivitě jsme dostali do skupinek pracovní list, do kterého jsme

doplňovali informace, které jsme mohli najít v hlavní expozici centra.

Po zpracování tohoto úkolu jsme si mohli vyzkoušet různé pokusy a pohrát si na zdejších atrakcích, jako byla například klavírní deska, rotační místnost, zamrzlé stíny a také místo, kde si můžete vyzkoušet moderování počasí.

Někteří vyrazili i na show, díky které se dozvěděli zajímavé informace o ohni. Myslím si, že výlet se všem líbil, mnoho z nás si určitě z VIDA science centra odneslo nové poznatky. Do školy jsme přijeli kolem dvanácté hodiny a bez oběda jsme se museli jít učit, obědvali jsme až potom.

Lucie Svobodová, 9.A

7. ročník, 18. března 2015

Druhý den se vypravil do VIDA science centra v Brně celý 7. ročník.

Když jsme dorazili na místo, ocitli jsme se před impozantním vchodem do ráje nabitého vědeckými simulacemi a pokusy.

Na přednášce o magnetismu nám vysvětlili, jak funguje magnet a také nám o něm prozradili různá tajemství. Nakonec jsme si mohli vyrobit a s sebou domů odnést magnetickou plastelínu.

Poté nám pan učitel Kadlec a pan učitel Holešovský rozdali pracovní listy s úkoly, které jsme museli vyplnit. Informace, které jsme potřebovali znát, se nacházely v expozici. Mezi jejich hledáním jsme mohli navštívit malé vědecké představení, kde nám vysvětlili, jak je to se žárem a zimou. Poté, co jsme odevzdali pracovní listy, odebrali jsme se do autobusu a cestou zpět si povídali o svých zážitcích.

Návštěva science centra se nám moc líbila a chtěli bychom si to zopakovat.

Vítězslav Jurkovič, 7.B

6. ročník, 20. března 2015

Po příjezdu do VIDA science centra jsme si odložili věci v šatně a dostali jsme bagetu, vstupenku a pití. Rozdělili nás na tři skupinky, první šla na science show a zbytek šel na workshop o magnetismu, kde jsme si vyrobili magnetickou plastelínu a řekli si různé zajímavé věci, potom jsme měli volnou zábavu v expozici.

Na science show na téma žár a chlad to bylo super. Pobavili jsme se i poučili. Po show jsme měli další čas zábavu na atrakcích. Myslím, že se všichni pořádně pobavili, protože to tam bylo skvělé. Nejvíc se mi líbila točící se místnost. Mělo to jen jedno mínus - dost věcí bylo rozbitých.

Ondřej Chytrý, 6.B

8. ročník, 9. dubna 2015

Nejdříve nám „vidátoři“ řekli něco o magnetech a magnetickém poli. Potom jsme si vyrobili magnetickou plastelínu, která pohltila naše magnety.

Okolo desáté hodiny nás pustili na volnou prohlídku expozice. Vyzkoušeli jsme si toho spoustu například simulátor opilosti, první pomoc nebo jsme sledovali, jak fungují lidské tělo i tornádo, dozvěděli jsme se, co to je Archimédův šroub. Zajímavé také bylo Brno postavené z lega. Zkrátka to byla chytrá zábava.

Po skončení akce jsme se vrátili do školy, jelikož jsme měli ještě semináře.

Jiří Vašulín, 8.tř.

Foto: Aleš Kadlec a Ondřej Chytrý, 6.B

HODINY LITERATURY PRO HRÁVÉ NÁTURY

Hra „Hádej, co to je?“ měla šestákům pomoci pochopit, jak vznikaly mýty.

Sedmáci zase hráli loutkové divadlo s vlastnoručně vyrobenými loutkami.

Vlasta Sokolová, foto: Vlasta Sokolová, Aleš Kadlec

TÝDEN LESNÍ MOUDROSTI V CHALOUPKÁCH

V pondělí 4. května 2015 jsme se sešli my, žáci šesté B a sedmé B, v 7.30 na nádraží ve Střelících. Dali jsme velké batohy plné věcí do dodávek a vydali jsme se dál vlakem bez zátěže.

Jeli jsme do Třebíče, kde jsme si s pracovními listy prošli židovské město. Po občerstvení v cukrárně jsme nasedli na autobus, který nás dovezl až na rozcestí u přírodovědného střediska Chaloupky. Bylo tam krásně, samá čistá příroda kolem dokola.

Ihned jsme šli na oběd a teprve potom se zabydleli na pokojích. Ale ne na dlouho - brzy jsme měli program, který nám nachystaly naše lektorky. Jmenovaly se Cibulka, Iva, Marťa a Vendy. Daly nám papír s otázkami, na které jsme měli najít v areálu odpovědi, a dozvědět se tak něco o Chaloupkách.

Později nás rozdělily do čtyř skupin po deseti, jako znak jsme nosili šátky modré, červené žluté a zelené barvy. Za splnění úkolů měla družstva dostávat orlí pera a to, které jich získá nejvíc, vyhraje.

První soutěž bylo plnění různých disciplín, např. skákání družstev přes provaz, házení míčků do kyblíku, jízda na kolech...

Po večeři nám naše paní učitelky pustily hokejový zápas ČR-Kanada, někteří se dívali, jiní se bavili jinak. Večerka byla ve 22 hodin.

Další den ráno nám lektorky daly dopolední úkol – rozmístily po lese různé potraviny a každá skupinka si je měla s pomocí mapy najít a uvařit z nich v kotlíku nad ohněm oběd – bramborový guláš. Skoro všem se povedl.

Po guláši a chvíli odpoledního klidu jsme plnili další úkoly. Na jednom stanovišti jsme měli postavit v lese přístřešek z plachty, na dalším jsme poznávali různé věci z přírody a učili jsme se, co se dá v lese jíst.

Po večeři jsme měli volný program v budově – ping pong, stolní hry, film, zábava na pokojích – co kdo chtěl. Měli jsme spát venku pod přístřešky a teepee, ale protože hrozil déšť, spali jsme uvnitř. Večerka byla zase ve 22 hodin.

Další den jsme se nasnídali a vyšli na túru. Vylezli jsme na zříceninu, kde jsme si na čtyřech ohništích uvařili další oběd – těstoviny s boloňskou omáčkou. Bylo to moc dobré. Po obědě nám začalo pršet, takže jsme výlet zkrátili a šli v pláštěnkách rovnou do cíle – na farmu. Jeden pán nás tam provedl a dovolil nám hladit si zvířata.

Pár literárních dílek, která vznikla při pozorování přírody, si můžete přečíst v našem Literárním koutku.

Po přestávce jsme vyrazili na Chaloupky, kde jsme si všichni připravili společné ohniště a měli večer táborák se zpěvem a špekáčky. Až byla úplná tma, hráli jsme v lese hru se světylkami. A kdo chtěl, mohl tu poslední noc strávit v teepee.

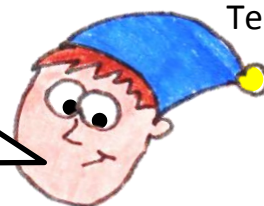

Ve čtvrtek ráno jsme se před snídaní sbalili a šli ještě na program – pozorovali jsme přírodu a stříleli z luku. Po přestávce přišlo na řadu vyhlášení výsledků. Které družstvo vyhrálo, na tom nakonec nezáleželo, důležité bylo, co každý udělal pro svůj tým.

Naložili jsme věci do dodávky a přes Okříšky se vraceli z krásného výletu domů do Střelic.

Terezie Vašulínová, 7.B

Foto Lenka Benešová
a Barbora Prokešová

ŽÁCI HRÁLI ŽÁKŮM

V úterý 12. května 2015 se konal na naší škole koncert ZUŠ Střelice. Kde vystupovali i žáci naší školy. Zahráli nám písničky z různých koutů světa, například z Řecka, Japonska, Finska. Mohli jsme vidět různé hudební nástroje, dechové, strunné, bicí a další. Asi největší ohlas mělo vystoupení rockové skupiny, kterou vede náš bývalý žák Martin Beneš.

Viktorie Kalovská, 7.A

Foto: Aleš Kadlec

SEDMÁCI POZNÁVALI STŘEDOVĚKOU PRAHU

Ve střelické škole bývá již zvykem, že sedmé třídy vyrážejí na dějepisnou exkurzi do Prahy. A tak jsme se i my, žáci letošní 7.A a 7.B, vydali do našeho hlavního města za poznáváním jeho historické krásy.

V úterý 19. května 2015 jsme se brzy ráno sešli na nádraží ve Střelících. Vlákem jsme dojeli do Brna a tam jsme přesedli na žlutý autobus Student Agency. Jeli jsme přibližně dvě a půl hodiny, než jsme dorazili do Prahy.

Dál jsme se přesunuli metrem a po chvíli chůze jsme se dostali do Královské zahrady na Pražském hradě, kde jsme si prohlédli Letohrádek královny Anny, a pak jsme šli směrem k Pražskému hradu. Na mostě čekala paní průvodkyně, která nás provedla Vladislavským sálem, Chrámem svatého Víta, Zlatou uličkou a povídala nám o historii Hradu a o Karlu IV.

Poté nás opustila a my jsme šli pěšky přes Malou Stranu a Karlův most na Staroměstské náměstí. Po krátké přestávce jsme přešli na Václavské náměstí, kde jsme měli rozchod.

Po rozchodu jsme jeli domů – metrem, autobusem a nakonec vlakem. Kolem 21. hodiny jsme byli ve Střelcích, unavení, ale spokojení.

Markéta Prudilová, 7.B,
Foto: Aleš Kadlec

DEVÁŤÁCI NAVŠTÍVILI TÁBORY SMRTI

V pátek 22. května 2015 se žáci devátých tříd vypravili na exkurzi do polské Osvětimi.

Osvětim (německy Auschwitz) byla za druhé světové války největším německým vyhlazovacím táborem. Sraz jsme měli v osm hodin před školou – tam také přijel objednaný autobus.

Na cestu do Polska se s námi vypravil i majitel cestovky, který nám cestou pustil film natočený v Osvětimi a poté nám povídal o tom, co druhé světové válce předcházelo a jak to vlastně s holocaustem bylo.

Na místo jsme dojeli kolem dvanácté hodiny. Měli jsme ještě dost času do prohlídky, jelikož pan řidič zkoušel novou trasu, díky níž jsme byli aspoň o půl hodiny rychlejší, a tak jsme měli před vstupem rozchod.

Po přestávce za námi dorazila paní průvodkyně. Zkontrolovalo se, zda u sebe nemáme nějaké kovové předměty, dostali jsme sluchátka a vysílačky a vyrazili jsme na prohlídku.

Začali jsme v táboře nazývaném Auschwitz I, kde jsme si prohlédli různé expozice, např. dětské botičky a hromady lidských vlasů, které v táboře po uvězněných a zabitých zůstaly. Byli jsme i v domku s původními postelemi a u stěny smrti, kde se popravovalo.

Po prohlídce nejstarší plynové komory a pecí jsme se přemístili k Bráně smrti, která je vstupem do tábora Auschwitz II. Tam stojí nízké cihlové domy – kdysi tu byla i spousta domů dřevěných, ty se však už rozpadly a zůstalo jich jen několik.

Středem tábora se táhnou koleje, vedoucí přímo k plynovým komorám, ze kterých jsou k vidění jen trosky, protože je Němci před odchodem zničili. Prohlédli jsme si baráky v ženské části tábora a poslední zastávkou byly latríny.

Podruhé jsme prošli Branou smrti a vydali jsme se k autobusu. Ke škole jsme přijeli kolem deváté hodiny večer.

Bylo velmi zvláštní pohybovat se v místech, kde se děly tak hrozné věci.

Lucie Svobodová, 9.A, foto: Aleš Kadlec

SPORTOVNÍ DEN

V pátek 29. května 2015 nečekalo žáky 2. stupně vyučování ve třídách jako obvykle, ale sportovní den na novém hřišti.

Začínalo se v 8 hodin nástupem a po něm se běžely štafety. V nich se po dramatických závěrech ukázaly jako nejlepší v kategorii mladších žáků 7.A a v kategorii starších 9.B.

Následoval přetah lanem, ve kterém docházelo k zajímavým zvratům, a nakonec přetáhla vítězství na svou stranu mezi mladšími žáky 6.B a mezi staršími žáky 8. třída. Poté se obě spolu utkaly o post nejsilnější třídy a vyhrála 6.B (ovšem s výhodou přesily 8:5 – jinak by neměli šanci).

V další části programu poměřili svoji zdatnost a síly jednotliví žáci, a to hned v několika disciplínách: ve skoku do výšky i do dálky, v běhu na 60 i 1000 m, v přeskoku přes švihadlo a v hodů medicinbalem.

Po skončení soutěží jednotlivců se hrály fotbalové zápasy, nejprve zápas mezi 8. a 9. ročníkem, ze kterého vyšly vítězně 9. třídy, a potom zápas mezi 6. a 7. ročníkem. Oba týmy se snažily, jak mohly, ale vítěz mohl být jen jeden a tím se staly 6. třídy.

Na závěr přišlo na řadu vyhlášení vítězů všech klání a pak se všichni odebrali na oběd. Každý ještě při odchodu dostal dárek ke Dni dětí – zmrzlinový kornout. Všem vítězům gratulujeme.

Vítězslav Jurkovič, 7.B a Ondřej Chytrý 6.B, foto: Aleš Kadlec

KOLA & VODA

V neděli 31. května 2015 jsme o půl sedmé ráno měli sraz před školou a naložili jsme kola do přívěsu auta. Dopředu jsme již měli vytvořeny 3 skupiny: skupinu A -autobusaře, skupinu V -vlakaře a skupinu K -kolaře, kterou tvořil jen pan učitel Beneš.

Nejjednodušší cestování měla asi skupina A, ale za to musela po příjezdu do jižních Čech vyložit kola z přívěsu. Hned potom jsme měli instruktáž na vodě. Poprvé jsme sedli do lodí a snažili se naučit loď řídit. Neobešlo se to samozřejmě bez nedobrovolného koupání v Nežárce.

Jakmile jsme dokončili tento výcvik, tak dojela skupina K, tedy pak učitel Beneš na kole. Vzápětí přijela skupina V a šla se na vodu seznamovat s loděmi, zatímco skupina A vyjela na kole na krátkou projížďku po okolí. Když pak vlakaři na lodích skončili, vyrazili také na kola. Pak už byla večere a po ní jsme měli volno.

Ráno jsme mívali budíček o půl osmé, v osm snídani a přibližně v devět začínal program. Večer jsme hrávali fotbal a různě jinak se bavili, dvakrát jsme měli táborák.

V pondělí jsme jeli krátkou vodu (cca 12 km), rozdělení na již výše zmiňované skupiny A a V. Jeli s námi i místní instruktoři, kteří byli moc přátelští a hodní. Taky jsme s nimi zažili hodně zábavy.

Dojeli jsme po vodě do Soběslavi a odtud nás autobusem odvezli zpět do tábora. Jelikož byla do večera ještě spousta času, šli jsme opět na kola.

V úterý jsme jeli na kolech do Třeboně, rozdělení do skupin podle toho, jak byl kdo rychlý – na rychlejší a pomalejší. V Třeboni jsme navštívili Schwarzenberskou hrobku a někteří z nás se byli vykoupat v Rožmberku, v největším rybníku v ČR.

Ve středu nás čekala velká voda (cca 20 km). Opět se někteří z nás nechtě vykoukali, a protože bylo velmi teplo, zpříjemňovali jsme si cestu šplícháním – bez ohledu na protesty těch, kterým se to nelíbilo. Na konci cesty nás čekal závod, během kterého se měli na vodě vyměnit háček se zadákem. Při tom závodu se cvakla spousta lidí.

Ve čtvrtek jsme si vyjeli do Červené Lhoty, kde jsme byli i na prohlídce zámku. Když jsme odpoledne přijeli do tábora, začali jsme se už balit a chystat se domů.

Po večeri byl táborák, kde byli vyhlášeni vítězové soutěží, a potom každý z nás dostal diplom za úspěšné absolvování cyklisticko-vodáckého kurzu, za zdolání přibližně 35 km na vodě a 172 km na kole. U toho zazněl krásný komentář: „Za ten týden jsem ujel na kole víc než za celý život!“

A v pátek už jsme jen jeli domů.

Výlet dopadl moc dobře. Měli jsme krásné počasí, týden jsme strávili v krásné přírodě a v příjemném prostředí střediska Al-Pa. Akce se obešla bez zranění a nějaké ty nehody a poruchy na kolech vždy vyřešil pan učitel Beneš. My, žáci osmých a devátých tříd, jsme si to moc užili a máme spoustu hezkých vzpomínek.

Michaela Bartoňková, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

SPORTOVNÍ OKÉNKO

BASKETBALOVÝ TURNAJ

Ve středu 11. března 2015 se v Tišnově uskutečnil okresní basketbalový turnaj. O vítězství v turnaji bojovaly čtyři týmy – Ořechov, Židlochovice, Tišnov a naši borci ze Střelic. Střelice se bohužel nakonec umístily až na 4. místě, na 3. skončili basketbalisté z Ořechova, 2. příčku vybojovaly Židlochovice a 1. místo a postup do krajského kola získal domácí Tišnov.

Jiří Vašulín, 8.tř.

GYMNASTICKÉ ZÁVODY VE SLAVKOVĚ

Ve čtvrtek 12. března 2015 se ve Slavkově konaly závody v gymnastice, kterých se zúčastnili i žáci naší školy, kteří navštěvují kroužek gymnastiky. Jelo nás jedenáct dětí a tři dospělí, včetně paní družinářky Yvony Hájkové.

Vyrazili jsme ráno vlakem do Brna, odtud jsme pokračovali do Slavkova. Po příchodu do školy, kde se závody konaly, jsme se převlékli do trikotů a šli na nástup. Tam nám řekli co a jak a začalo se závodit. Nejprve cvičila mladší kategorie. Za nás závodili dva kluci a pět holek v prostných a v přeskoku. Když skončili, nastoupili jsme do boje my, čtyři holky ze starší kategorie. Závodily jsme v prostných, v přeskoku (přes bednu, nebo přes kozu) a ve cvičení na hrazdě.

Když jsme všichni dosoutěžili, udělal se nástup a vyhlašovaly se výsledky. Byli jsme úspěšní – naše družstva mladších chlapců, mladších dívek i starších dívek obsadila 3. místa ve svých kategoriích. V soutěži jednotlivců se umístila Stella Ferencová z 9.B na 2. místě. Domů jsme všichni dorazili s dobrým pocitem.

Markéta Prudilová, 7.B

GYMNASTICKÉ ZÁVODY V NAŠÍ TĚLOCVIČNĚ

Uplynul další školní rok a na naší škole se zase konaly gymnastické závody sedmých tříd. Dne 23. března 2015 jsme se dostavili do malé tělocvičny, kde se sešla čtyři družstva – tři družstva dívek a jedno družstvo chlapců. Po zahajovacím nástupu se začalo cvičit. Závodilo se v prostných, na hrazdě a v přeskoku. Zájemci mohli soutěžit i na kladině, ale na to si troufaly jen dvě dívky z naší školy.

Všichni cvičili hezky a měli podobné výsledky, a tak vyhlášení bylo velmi napínavé. V družstvech dívek se na 1. místě umístil Rajhrad, naše škola se umístila na 2. místě a na 3. místě skončily Vranovice. V jednotlivcích se z naší školy postavila na stupínek vítězů jen Kristýna Jahodová ze 7.B, která obsadila 3. místo. V kategorii chlapců se hodnotili jen jednotlivci.

Markéta Prudilová, 7.B

ODZNAK VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTĚZŮ

Dne 22. dubna 2015 jsme jeli na okresní kolo Odznaku Všestrannosti Olympijských Vítězů, které se konalo v Ivančicích. Na závodech soutěžily děti ze škol, které spadají pod okres Brno – venkov. Závodníci se utkali v šesti disciplínách – v běhu na 60 m a 1000 m, v počtu kliků za dvě minuty, v přeskoku přes švihadlo, v hodů medicinbalem a v trojskoku.

Za všechny disciplíny se dostávaly body, které se na konci sečetly. Kdo měl nejvíce bodů, vyhrál. Někteří naši žáci ve svých kategoriích vyhráli – Jakub Kokorský z 6.A, Michal Jahoda z 5.B a já, Viktorie Kalovská ze 7.A. Alexandr Barša z 8. třídy skončil druhý. Družstvo naší školy skončilo na 2. místě a postupuje do krajského kola.

Viktorie Kalovská, 7.A

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM KADLECEM

Pana učitele Kadlece určitě není potřeba nějak zvlášť představovat. Jeho osobitý humor je přímo pověstný, „Dobrou noc!“ Vám během dne nepopřeje hned tak někdo jiný, stejně jako Vás hned tak někdo neoznačí za „mudloně“. Že nevíte, co to vlastně znamená? I na to jsme se ho zeptali v našem rozhovoru.

Ponejvíce se s ním žáci setkávají v hodinách českého jazyka, dějepisu a občanské výchovy, případně i v tělocviku a pracovních činnostech, které také někdy učí.

Nyní se můžete dovědět, čím chtěl být, co měl ve škole rád, co rád dělá a jaká jsou jeho přání.

Čím jste chtěl být jako malý?

Pokud si vzpomínám, sedával jsem u okna a pečlivě jsem sledoval šaliny na naší ulici a dělal si jejich evidenci. Tak snad asi řidičem tramvaje nebo vedoucím dispečinku...

Ale doopravdy jsem v roce 1986 pracoval měsíc v bance – než mě přijali na pedagogickou fakultu, s čímž už jsem skoro nepočítal. Říkám si, kdybych tam tenkrát zůstal, měli byste ode mě pokoj, já bych už měl vytunelované dvě tři banky a teď bych vás zdravil z Baham. No, nestalo se...

Jaký jste měl prospěch na základce?

1,1,1,1,1,2,2,1,2,1,1,1,1,1... no asi tak nějak.

Které předměty jste měl rád?

Žádné překvapení to nebude – ty, kde se nemuselo moc počítat. Češtinu, dějepis, zeměpis a podobně.

A které byly naopak ty neoblíbené?

Matematiku jsem tak zhruba do učiva o trojčlence zvládal, pak už to šlo hůř. Nadšený jsem nebyl ani z fyziky a z chemie.

My deváťáci si slibujeme, že až odejdeme ze základky, budeme se vídat. Vídáte se se svými spolužáky?

Poslední dobou se scházíme každý rok. A vždycky přijde někdo, koho jsem 20 let neviděl. Je dobré, když se setkávají lidé různých povolání. Veterinář, právnička, prodavačka, dělník, majitel tiskárny, herec, majitel hospody, řidič, učitel...

Máte nějakou vzpomínku na Vaše školní léta, o kterou se s námi chcete podělit?

Právě na srazu jsme nedávno vzpomínali, jak jsme ve třídě pod vlivem televizních přenosů pořádali zimní olympijské hry, slalom, skoky, běh na lyžích a obíhali jsme třídu jako rychlobruslaři. Třídní učitel to ve dveřích pozoroval pohledem lékaře psychiatra.

Který učitel Vás nějak poznamenal?

Zrovna výše vzpomínaný třídní mě jednou poznamenal na tvář, když mi vlepil facku, až mě hlava brněla, za to, že jsem si pískal v hodině pracovních činností. Nevím, jak to v tom hluku v dílně mohl slyšet. Ale rád na něj vzpomínám, stejně jako na většinu ostatních. Byla to velká přehlídka různých typů lidí a jejich různých povah. To se v životě vždycky hodí.

Jací byli učitelé tehdy a jací jsou podle vás teď?

Za mých mladých let byli učitelé více svázáni společenskými požadavky a různými předpisy, víc vyžadovali kázeň a vůbec se škola brala s větší vážností. Ale myslím, že více se od té doby změnily děti než učitelé. Učitelé se snaží pořád stejně, žáci méně. Ale třeba je to jen můj dojem.

Co znamená slovo „mudloň“, které používáte, a jak jste k němu přišel?

Mudloň je specifický druh Homo sapiens sapiens, který obvykle dělá něco jiného, než má, plácá nesmysly, jedná nelogicky, je líný, vymlouvá se, všechno poplete a prakticky svůj rozum příliš nepoužívá, takže je to ve své podstatě Homo sapiens non sapiens. Už opravdu nevím, jestli jsem to slovo vymyslel nebo někde slyšel, ale určitě to bylo dříve, než přišla Rowlingová se svými mudly.

Jak dlouho vám ráno trvá cesta do školy (na kole a dopravou)?

Obojí přibližně stejně, tedy asi 50 minut. Vlak je sice rychlejší než kolo, ale přibývá k tomu cesta na nádraží a z nádraží.

Jak relaxujete, když dojdete po náročném dnu ze školy domů?

Nejlépe je šetřit čas a relaxovat hned cestou ze školy. Taková jízda na kole při příjemné teplotě 20 stupňů je ten nejlepší odpočinek.

Co ještě jinak rád děláte ve svém volném čase?

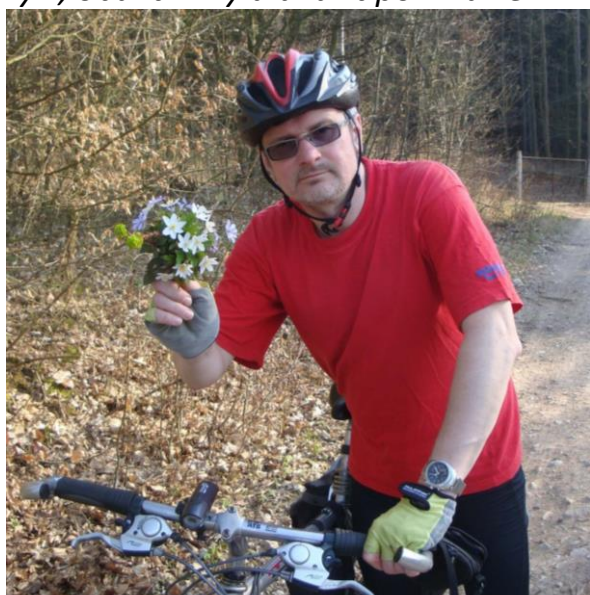
Knížky, televize, běžný provoz domácnosti, divadla, koncerty, výlety, chalupa na Vysočině... A často, tak kolem desáté večer, se chopím písemek a při jejich opravování se raduji ze znalostí svých žáků.

Jak Vám chutná ve školní jídelně?

V naší školní jídelně se vaří velmi dobře. S tak málo penězi a s tolika předpisy jsou naše kuchařky kouzelnice. A jestli mně nějaké jídlo nechutná (viz třeba špenát), je to problém můj, ne kuchyně.

Umíte Vy sám vařit? A co?

No, vařením bych to přímo nenazýval, ale v případě potřeby hlady neumřu. Ono zase není takový problém hodit maso na pánev, uvařit brambory nebo rýži, obalit řízky a uvařit polívku ze

sáčku. Taky šunkofleky občas dělám, nebo upeču štrúdl. A pro jistotu se u nás vždycky najde konzerva „lančmítu“... Ale tyto svoje pofiderní dovednosti uplatňuji jen občas, většinou u nás vaří moje žena – a mnohem lépe.

Jaké knížky rád čtete? Které jsou Vaše nejoblíbenější?

Myslím, že nejvícekrát jsem přečetl Vinnetoua, ale už je to hodně dávno. Na ZŠ jsem četl tehdejší klukovskou klasiku – Foglar, May, Verne atd., na střední a vysoké škole to byla ponejvíce povinná četba a po revoluci jsem doháněl autory do té doby zakázané. Dnes čtu nejraději knížky s nějakým vztahem k historii. Teď například knížku o tom, jak kolabovaly dřívější civilizace. To je dobré dneska vědět.

Sledujete nějaké seriály?

Až mě bude chtít Pánbůh potrestat za všechny hříchy, přiváže mě k židli a pustí mi všech 2000 dílů Ordinace v růžové zahradě. Ale abych nelhal, občas se na seriál dívám. Třeba Vyprávěj – to je pro nás pamětníky. Nebo historické – Panství Downton nebo Řím. Z kriminálek jsou nepřekonatelní Profesionálové – oni ještě neměli mobily a počítače.

Co Vy a cestování? Kde se Vám líbilo a kam byste se chtěl ještě podívat?

Rád vzpomínám na dobrodružné cestování za studentských dob. Většinou jen po východní Evropě, ale za velmi málo peněz. Krásná byla například cesta stopem do Rumunska

nebo napínavý ilegální přechod z Jugoslávie do Itálie za kamarádem emigrantem. Asi nemám žádnou vysněnou zemi, kam bych se nutně musel vydat. Možná Mexiko a mayské pyramidy. Taky se mi moc líbilo na loňském školním zájezdu do Anglie.

Máte nějaké životní motto? Jaké?

Nebudme mudloni!!!

Oblíbený zpěvák (zpěvačka, skupina):

Jaromír Nohavica, Bob Dylan, Bruce Springsteen, Hana Ulrychová, Paul Simon, Hana Hegerová, Robert Křestán a mnoho dalších.

Oblíbený film: *filmy režisérů Federica Felliniho, Carlose Saury, Ingmara Bergmana, Miloše Formana, Woodyho Allena, Andreje Tarkovského, grotesky Charlie Chaplina a vůbec filmy z dob, kdy dav lidí byli skuteční lidé, ne počítačová animace.*

Oblíbené jídlo: *rohlík s máslem, kuře s rýží, svíčková, o prázdninách opečený buřt.*

Oblíbený sport: *cyklistika, běžecké lyžování, volejbal, v televizi klidně i rychlobruslení.*

Oblíbený nápoj: *voda se sirupem, kofola, pivo, červené víno (podle situace)*

Oblíbená barva: *červená, modrá, bílá na české vlajce.*

Oblíbené zvíře: *Ferda Mravenec, Krteček, Hatátitla.*

Oblíbené místo: *Českomoravská vrchovina.*

Děkujeme za rozhovor.

*Michaela Bartoňková
a Lucie Svobodová, 9.A*

Foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S JAKUBEM VAŠULÍNEM

Jakub Vašulín, 16 let, bývalý redaktor

Na které střední škole jsi a jsi tam spokojen?

Jsem na SPŠEIT Brno Purkyňova, spokojen tam samozřejmě jsem.*

Jaké máš spolužáky?

Spolužáky mám dobré. I když jsme ve třídě sami kluci, tak si legraci užíváme pořád.

*Střední průmyslová škola elektrotechnická a informačních technologií

Jaká byla tvoje první známka?

Samozřejmě ta nejlepší.

Přibyly ti nějaké předměty?

Jelikož jsem na průmce, tak mi přibyly odborné předměty, ale zase mi odpadly například zeměpis (bohužel) a také hudebka, výtvarka...

Máš možnost psát do dalšího školního časopisu?

Jelikož jsme druhá největší škola v Brně, tak by se tam nějaký ten časopis našel. Když jsem si však prohlížel jeho starší čísla, tak moje myšlenka, že bych se chtěl stát jeho redaktorem, umřela.

Jaké jsou rozdíly mezi školami?

Na základní škole jsem znal každý růžek školy. Na Purkyňce se ještě rozkoukávám.

Jaký je rozdíl mezi cestami do školy?

Cesta na základku mi trvala deset minut. Cesta na střední mi trvá jednu

hodinu a to mám štěstí, že Střelice jsou blízko Brna.

Na co z doby základní školy nejvíc vzpomínáš?

Na naši nezapomenutelnou třídu, na spolužáky. A vůbec – na celou základku velice rád vzpomínám. Na malinkou chvilku bych se do ní i rád vrátil.

Máš čas i na nějaké koníčky?

Na základce jsem jich měl moc a mám jich hodně i nadále. Na kroužky si rád čas udělám. Nejsem ten typ člověka, který přijde ze školy domů a jen si sedne k počítači.

Čím se odlišuje vyučování na střední škole?

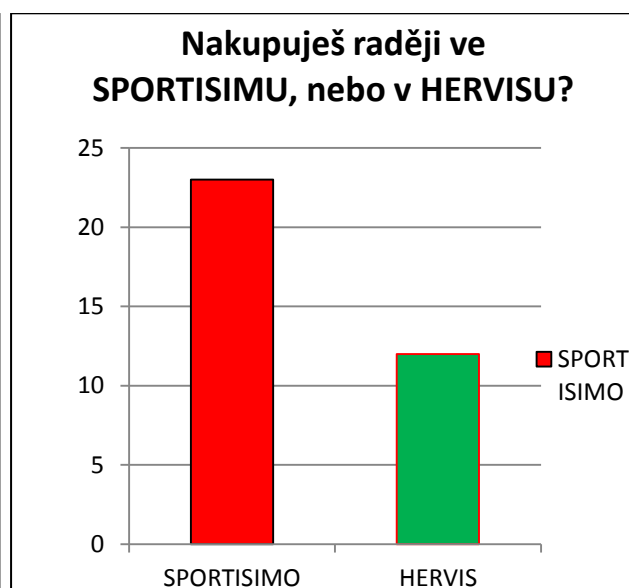
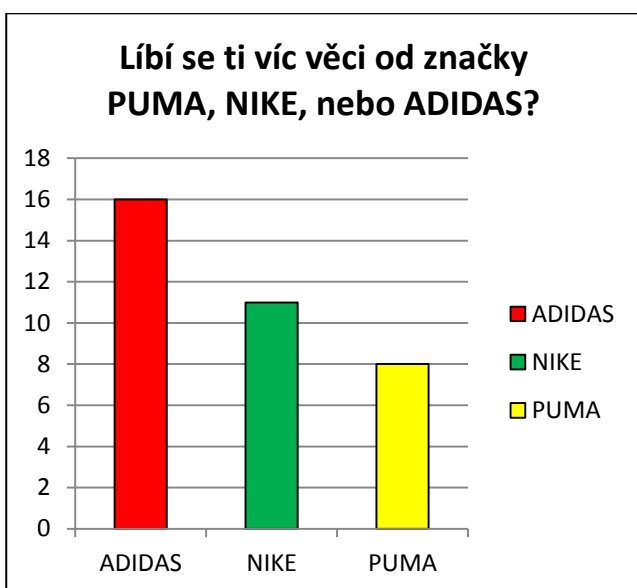
Každopádně v rychlosti: Na střední se vše probírá rychleji.

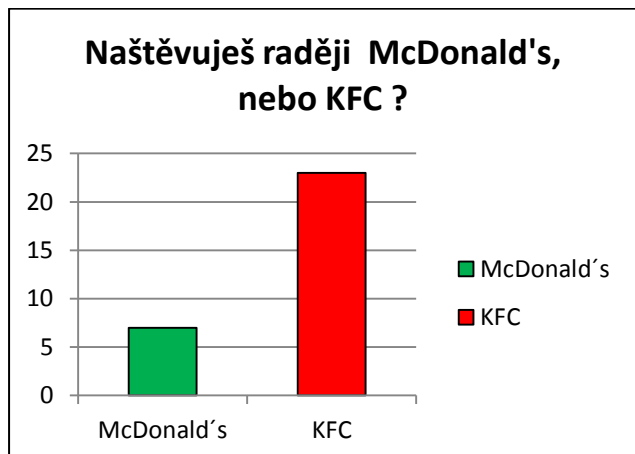
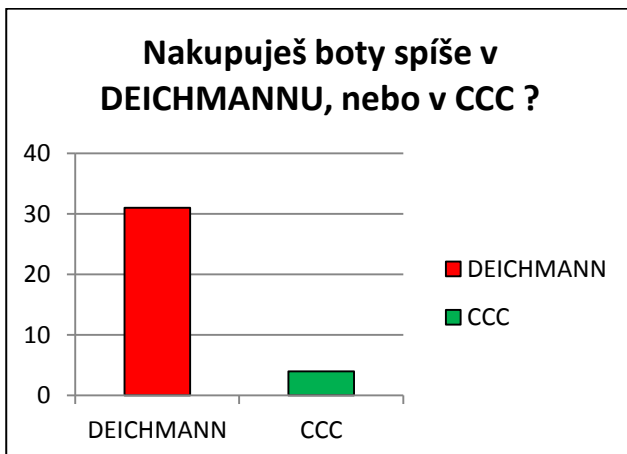
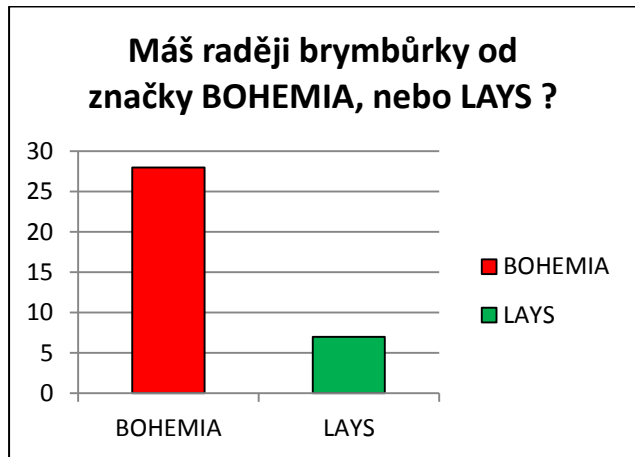
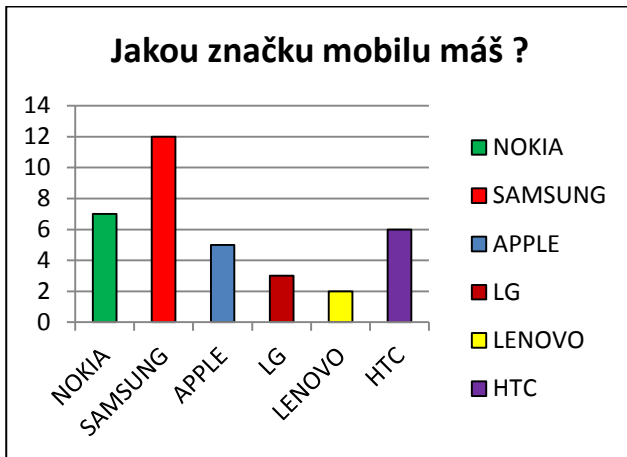
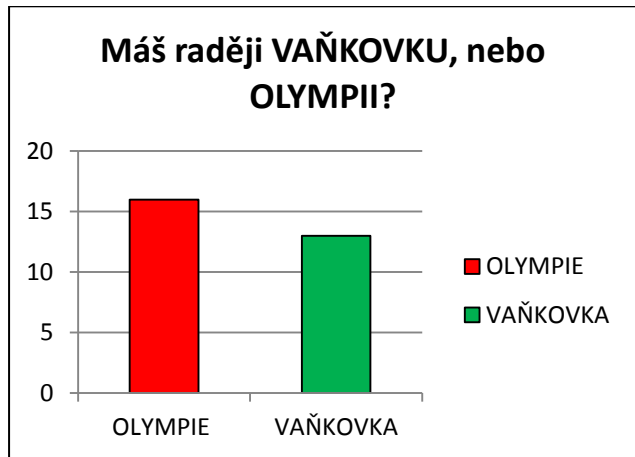
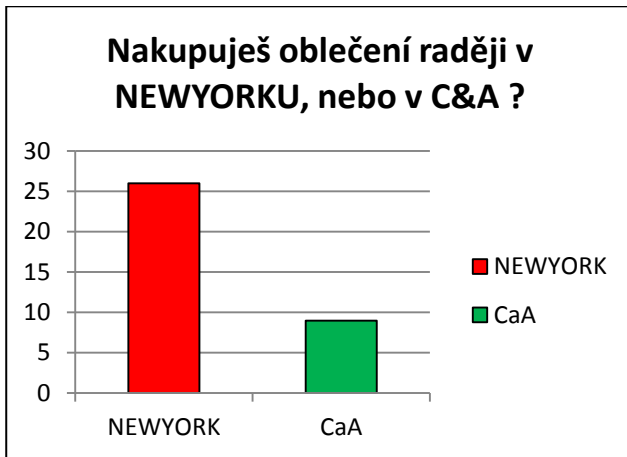
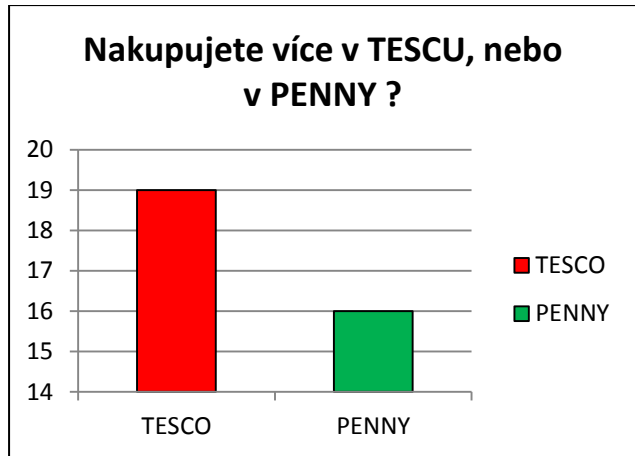
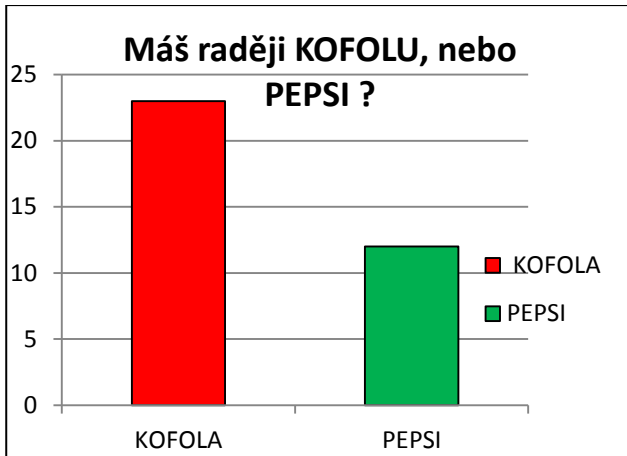
Děkuji za rozhovor

Jiří Vašulín, 8.tř

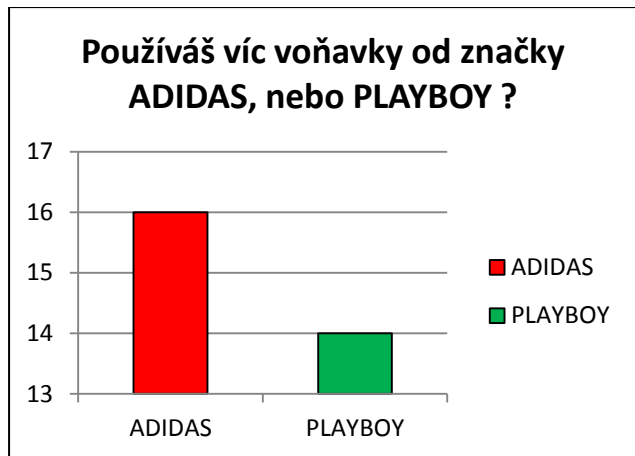
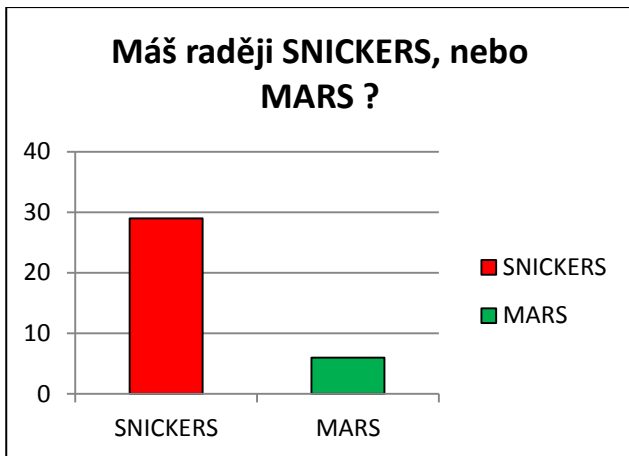
Foto: zusstrelice.cz

JAKÉ ZNAČKY U NÁS FRCÍ

ANKETY A ROZHOVORY

POZNÁŠ, CO JE TO ZA ZNAČKU?

TESCO – 33 NEVÍ – 2

KITKAT – 25 KAFE – 1 NEVÍ – 9

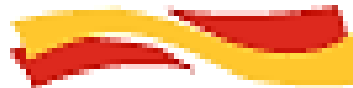
DEICHMANN – 33 NEVÍ – 2

KAPPA – 32 NEVÍ – 3

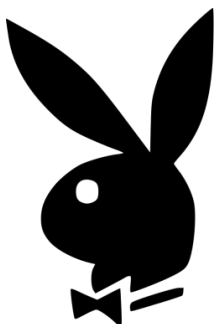

MC DONALD'S – 35 NEVÍ – 0

ZDE JSEM ČLOVĚKEM
ZDE NAKUPUJI

DM – 31 TETA – 2 NEVÍ – 1

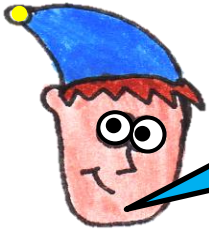

PLAYBOY – 35 NEVÍ – 0

ADIDAS – 35 NEVÍ – 0

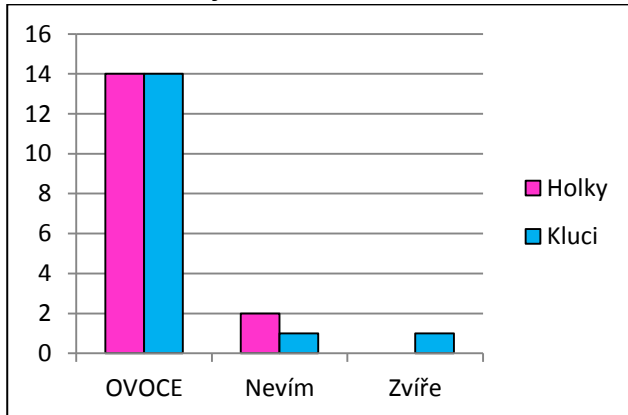
Terezie Vašulínová, 7.B, foto: internet

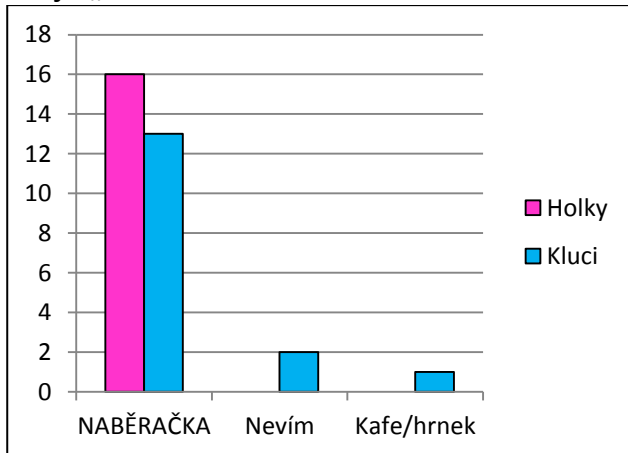
Do posledního dvojitého čísla jsme zařadili 3. a 4. kolo naší roční soutěže mezi holkami a kluky a to, kdo je chytřejší. Sledujte, jak se klání vyvíjelo.

HOLKY VERSUS KLUCI 3

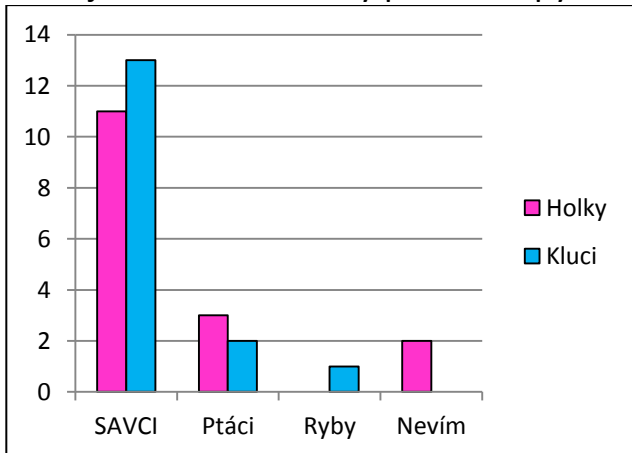
Kdo, nebo co je liči?

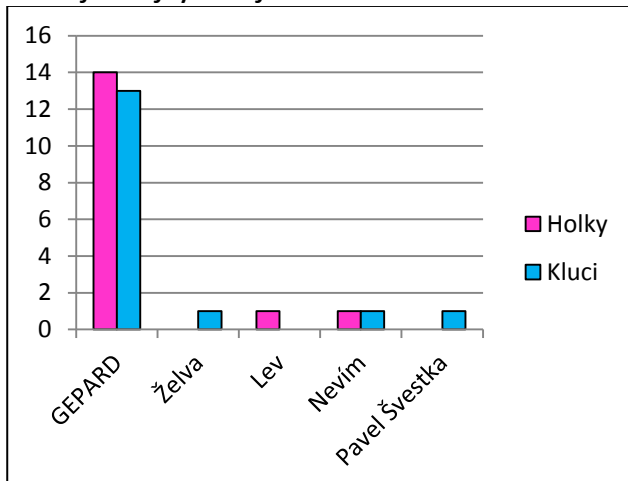
Co je „šufánek“?

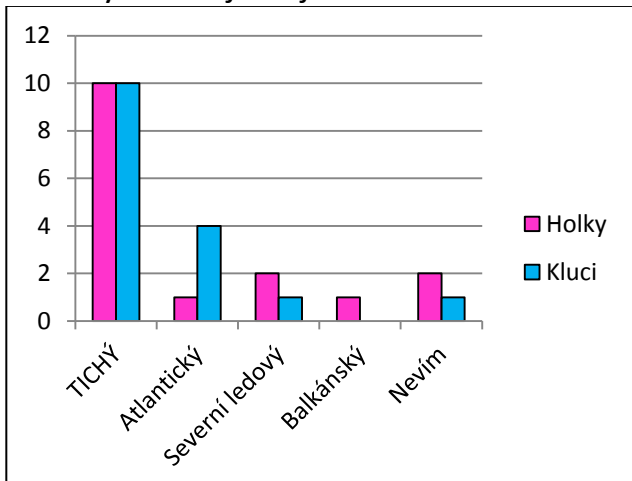
Do jaké živočišné třídy patří netopýři?

Jaké je nejrychlejší suchozemské zvíře?

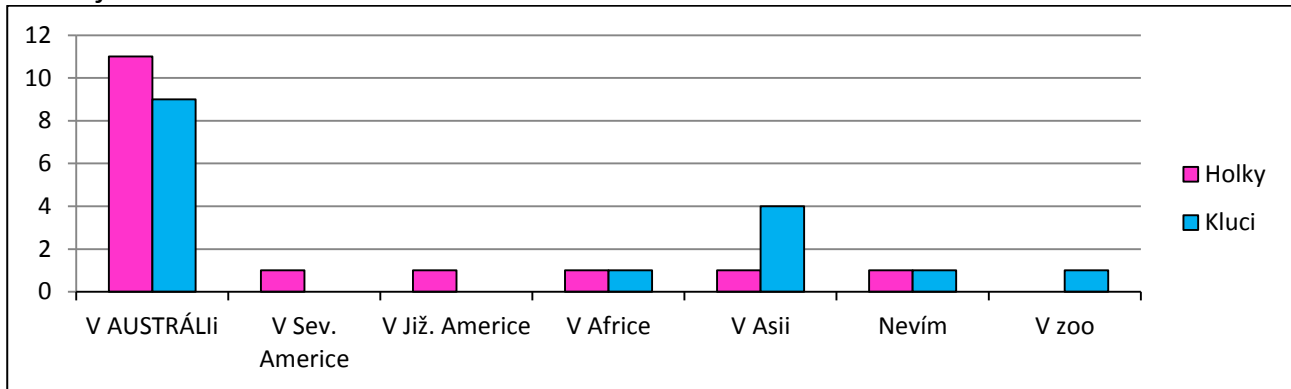

Který oceán je největší?

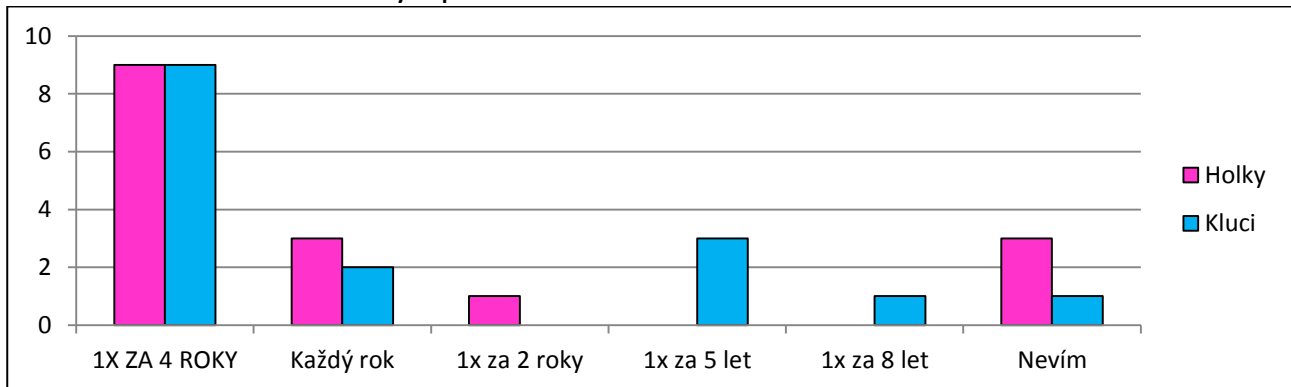

ANKETY A ROZHOVORY

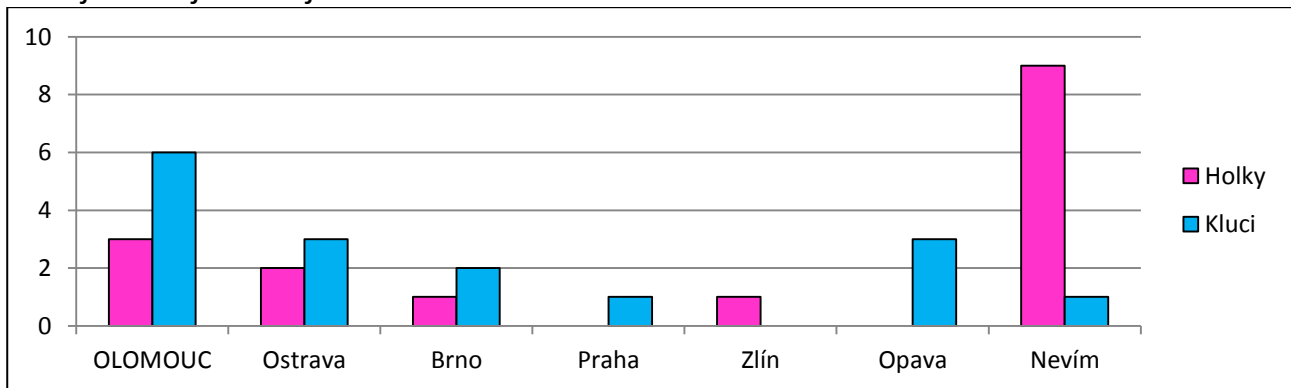
Kde žije medvídek koala?

Jak často se koná zimní olympiáda?

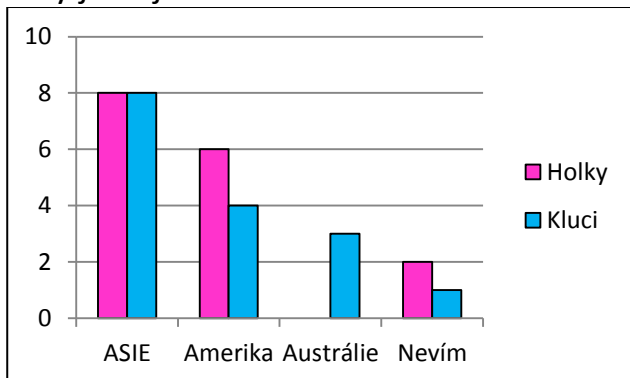

Jaké je 3. nejlidnatější město na Moravě a ve Slezsku??

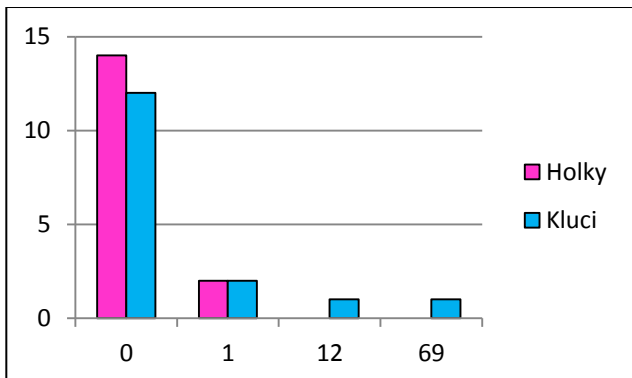

HOLKY VERSUS KLUCI 4

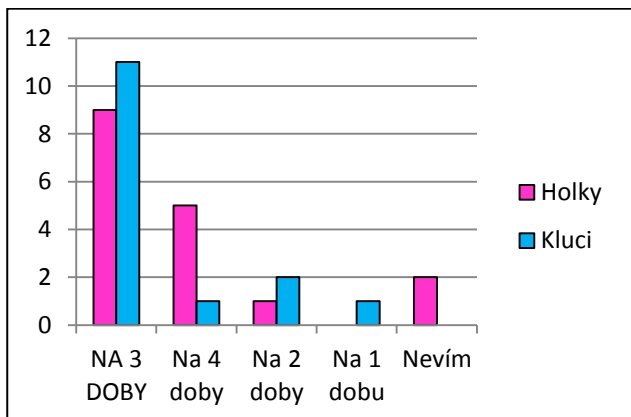
Jaký je největší světadíl na světě?

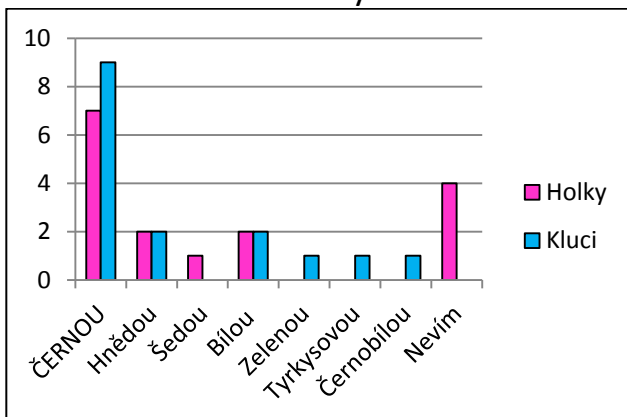
Kolik hran má koule?

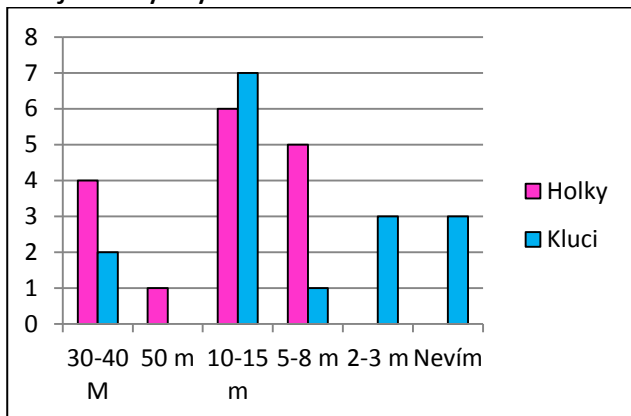
Na kolik dob se tančí valčík?

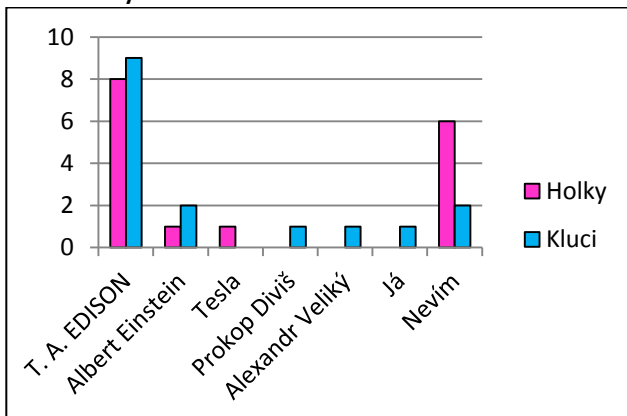
Jakou barvu má vraný kůň?

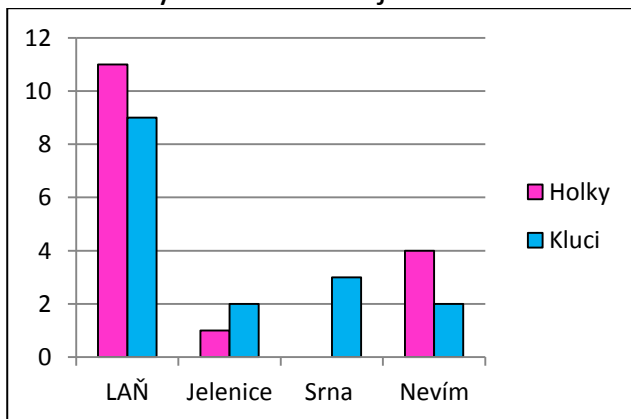
Do jaké výšky může dorůst bambus?

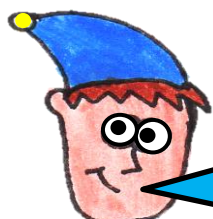
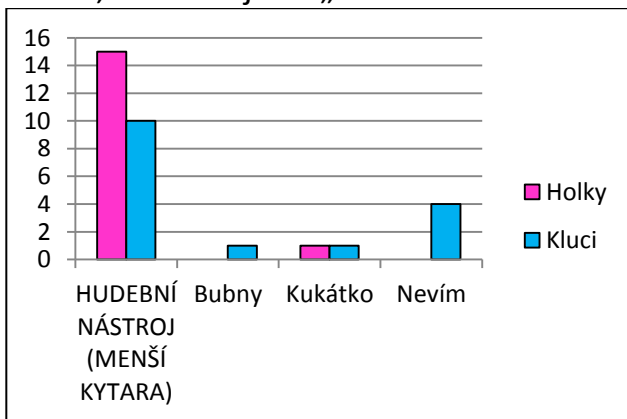
Kdo vynalezl žárovku?

Jak se nazývá samice od jelena?

Kdo, nebo co je to „ukulele“?

V obou kolech byly lepší holky. Celkové letošní skóre je tedy 3:0 pro holky (jednou byla remíza). Nabízí se ale otázka, je-li to pravdivý obrázek rozložení inteligence mezi kluky a holkami, protože klukům to letos kazili frajeři, kteří odpovídali rádoby vtipně a zajímavě, a tak to kazili ostatním.

Andrea Plačková, 9.A

Foto: vimcojim.cz

MOJMÍR I.

Milí čtenáři,

jsem úplně první vládce prvního státu Slovanů ve střední Evropě – Velké Moravy. Jsem z tak dávné doby, že ani nevím, kdy jsem se narodil, a neví to ani nikdo jiný. Velká Morava vznikla za mé vlády, vlastně jsem ji založil já.

Tak tedy od začátku: Velkou Moravu jsem vytvořil tak, že jsem sjednotil všechny moravské slovanské kmeny. Abych svou zemi zachoval, udržoval jsem velmi dobré vztahy s mocným sousedem, Franskou říší, a podporoval jejich křesťanství tak, že jsem na Moravu nechal poslat kněze z Franské říše.

Má říše se mi však zdála malá, a tak jsem v roce 833 udělal výpad do Nitranského knížectví na Slovensku a úspěšně jsem ho dobyl, když jsem se zmocnil hradiště jeho vlády – knížete Pribiny.

(Také jste se tomu v dějepise vesele smáli a říkali: Mojmir snědl Pribináček?)

Morava se tedy mou zásluhou zvětšila a tím pádem už něco znamenala, což jsem taky chtěl.

Avšak ani to mi nestačilo, chtěl jsem Velkou Moravu ještě více rozšířit, a to jižním směrem. To se mi celkem podařilo, protože jsem se probojoval až k severnímu břehu Dunaje.

Tam jsem však byl roku 846 poražen franským králem Ludvíkem II. Němcem, kterému se moje rozpínavost vůbec nelíbila.

Rok 846 je i rokem mého úmrtí a na knížecím stolci se uvelebil můj synovec Rostislav.

Politická situace na poč. 9. stol. n. l. (do roku 833):

- Nitriansko za Pribiny
- Morava na počátku Mojmirový vlády
- Hranice moderních států

Vít Švestka, 8.tř.

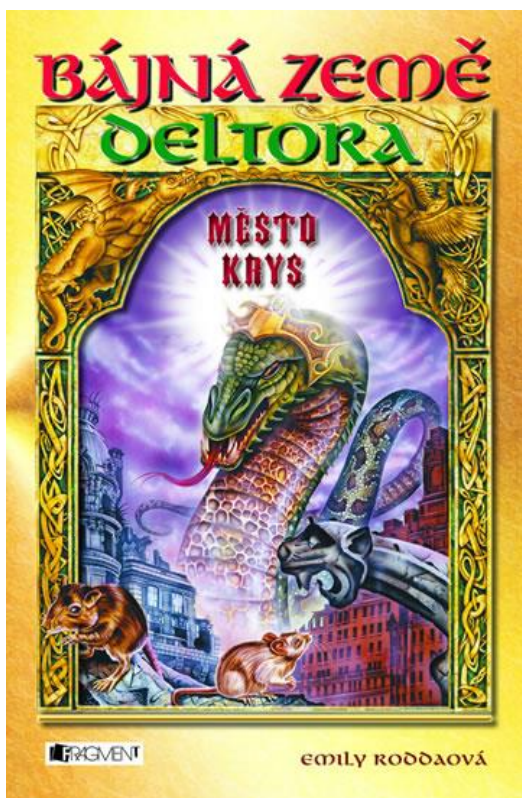
Zdroj: wikipedia.cz

Obr.: stredovekstarovek.estranky.cz

wikipwdia.cz

REDAKCE DOPORUČUJE

KE ČTENÍ: DELTORA 3.DÍL

Lief, Barda a Jasmína, které spojuje jen nenávisť k nepříteli, pokračují ve svém nebezpečném putování za 7 ztracenými drahokamy Kouzelného pásu Deltory. Trojici poutníků se už podařilo najít zlatý topas a velký rubín. Nikdo ale netuší, jaké nástrahy budou muset překonat, aby získali třetí drahokam. Dostanou se do podivného Města Krys a to, co zde najdou, hodně předčí jejich představu.

Knížka je napínavá jako ostatní díly, ale méně brutální, což je velké plus. Mínus se hledá velice těžce, protože tenhle díl se hodně povedl, ale pokud člověk nečetl první 2 díly, tak v tom může mít trošku zmatek. Také je v něm méně hádanek pro čtenáře.

Obr.: daemon.cz

K HRANÍ NA PC:

Požadavky:
připojení k internetu a
Adobe Flash Player
Naše hodnocení:
+ nastavení obtížnosti
+ grafika
+ vylepšování budov
- chybičky v načítání hry

Hra se hraje ve smyšleném království, které musíte ochránit před nepřáteli, např. pouštními jezdci aj. Stavíte budovy, které ubírají vašim nepřátelům životy, a vylepšujete je za vyhrané peníze. Můžete použít i speciální kouzla, jako vyvolání vojáků atd. Je to klasická arkádovka, která dokáže zabavit i dlouhé hodiny. Podle zdatnosti si můžete nastavovat obtížnost.

Zdroj: blog.eatthatgame.com

Vítězslav Jurkovič, 7.B a Ondřej Chytrý, 6.B

RAFALLOVY ZKOUŠKY

POVÍDKA

Rafail byl patnáctiletý chlapec. Keltský chlapec z vesničky, která se jmenovala Kofilia. Patnáct let, na ta léta vzpomíná každý muž. V patnácti se plní zkoušky na muže. Když je udělá, stane se mužem, když ne, jeho život nemá smysl. Na zkoušku má každý jen tři dny. Rafail se posadil na postel, slaměné lůžko. Zhluboka oddechoval, Právě se mu zdál hrozný sen.

Slyšel pořád slova náčelníka: „Jen tři dny, jen tři dny.“

První den musel odejít z vesnice a vydržet bez vody a jídla a to i druhý a třetí den. Druhý den se měl nepozorovaně vloupat do vedlejšího města a něco ukrást (neměli ho totiž v lásce) a třetí den ulovit zvěř. Kterou, to mu řeknou první den. Zvěř potom musí dostat na místo, které bude označeno čtyřmi ohni. Dnes byl den, kdy musel vyjít. Byl nervózní, protože všechny dny bude pobývat venku a směl si vzít jen luk, šípy a provaz. Když vyšel ven, všichni už čekali a povzbuzovali ho.

Náčelník mu podal věci a řekl: „Ulov toho tolik, abys nakrmil celou vesnici.“

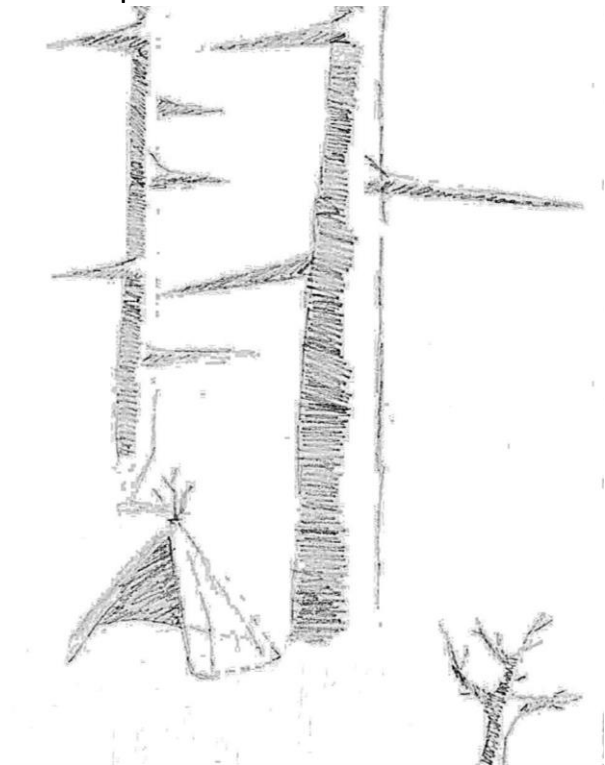
A potom musel jít. Bylo mu divně. Nechtělo se mu jít samotnému jen s lukem. Co když ho napadne vlk? Nebo medvěd? Nejraději by se vrátil a zůstal ve vesnici.

Něco mu ale říkalo: „Už budu muž. Což když ale zkoušku neudělám? Co když ji nezvládnou?“

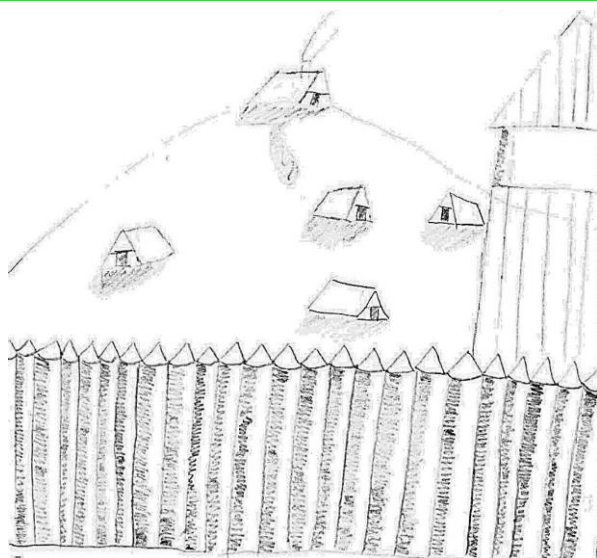
Jak tak uvažoval, došel do jehličnatého lesa. Už nemohl jíst ani pít. Přemýšlel, čím by se zabavil.

„Nejdřív ze všeho bych si měl udělat obydlí,“ říkal si sám pro sebe.

Našel si docela rovné místo a začal si dělat přístřešek. Nebyl velký, ale docela útulný. Vypadal jako dřevěný stan. Dovnitř se Rafail vlezl docela bez problémů. Co bude celou tu dobu dělat, než nastane noc? Spát? Chodit po lese?

„Co kdybych se přestěhoval blíž k městu? Abych to neměl zítra tak daleko.“ Asi po půl minutě, co seděl ve svém stanu, se rozhodl – půjde a přestěhuje se. Sbalil se a vydal se na cestu. Po sedmi hodinách zahlédl sousední oppidum. Hradby mělo zčásti kamenné a zčásti dřevěné.

Rafail si začal hledat místo, kde by se utábořil. Našel si malou jeskyňku, do které by se vešel dvakrát. Potom jen celý den ležel a chodil kolem města. Párkrát zapřemýšlel, kudy by se dostal do města a zase zpátky. Když večer ulehl, uvažoval, co vlastně ukrást. A při té myšlence usnul.

Když se probudil, slunce bylo už vysoko na obloze. Vstal a pomalým loudavým krokem šel k městu. U brány naštěstí nikdo nebyl, takže dostat se dovnitř byla hračka. Zašel do jedné ze slepých ulic a vybral si jeden z menších domků. Ani tam nikdo nebyl. Rafail si tam našel pytel a začal do něj dávat různé šperky a všechno, co se mu líbilo. Když tam nebylo už nic cenného, vyšel ven a našel si jiný domek.

V něm byla stará žena. Připadalo jí to divné – cizí chlapec s pytlím na zádech si spletl dům? Začala ječet. Bylo nemožné, aby ji nikdo neslyšel. Rafail rychle běžel z města pryč. Nikdo za ním naštěstí neběžel a ani si ho nevšiml. Když doběhl ke svému úkrytu, byl zadýchaný. Lehl si a ležel na místě.

„Už jenom jeden den,“ říkal si.

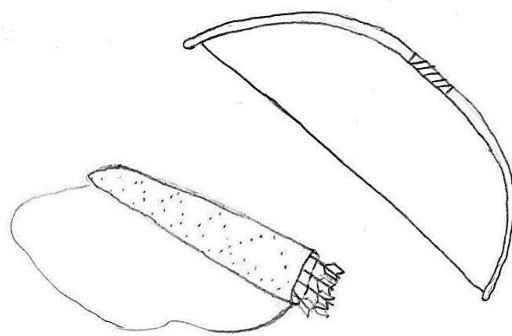
Za chvíli usnul. Probudil se k večeru. Ještě v noci se chtěl přestěhovat zpátky ke své vesnici, aby stihl něco ulovit. Cestou zpět si pohvívával. Když došel ke svému obydlí, které si tam postavil předvčerejškem, nezačalo ještě svítat. Šel si hned lehnout. Nespál, jen ležel a přemýšlel, co tedy všechno uloví. Byl by rád ulovil vlka. Jenže jediného vlka o samotě je těžké najít. Lehčí by byla srnka, možná kanec či liška. Nějaká křepelka nebo zajíc by se taky hodili.

Jak přemýšlel, raději vyšel ven, aby vůbec něco ulovil. Vzal si luk, šípy a zbytky provazu. Zalezl si do houští a čekal, co mu přijde na mušku.

Za chvíli k němu přihopsal zajiček a jako by říkal: „Jen si mě vezmi, sem mladý a hrozně dobrý.“

Rafail ho chytil za uši a párkrát mu za ně dal, až si byl jistý, že je mrtvý. Svůj první úlovek přivázal za nohy k provazu a ten pohodlně nesl.

Podobně si vedl i s koroptvemi a bažantem, které ulovil.

Horší to bylo se srnkou a s liškou. Na ně musel použít luk a dorazit je kamenem nebo klackem. Všechno si začal shromažďovat k obydlí. K večeru si zhotovil primitivní sáně, které bude táhnout. Na sáně naložil pytel s ukradenými věcmi a zvěř, co ulovil.

Nejdřív začal hledat místo, kam měl zvěř přinést. Našel ho snadno, bylo na kopci sotva 300 metrů od jeho stanoviště. Vyrázil se saněmi. Cesta byla klidná. Nejhuř se mu šlo do kopce. Měl strach, že se mu náklad vysype. A měl pravdu. Pytel se mu vysypal. Rafail se chtěl už rozběhnout a posbírat vysypané věci. Naštěstí si uvědomil, že kdyby se rozběhl, vysype se i zbytek věci.

Vytáhl sáně na kopec a zvěř vyložil. Potom si vzal klacek a zapálil si ho od nejbližšího ohniště. Sešel dolů z kopce a začal vše sbírat zpět do pytle, ale pořád mu něco scházelo. Věděl, že bral i malého bronzového býčka. A najednou nikde nebyl.

Nakonec si řekl: „ Ráno bývá moudřejší večera.“ A šel si lehnout. Ráno opravdu našel býčka pod listím.

Vzpomněl si, že když byl menší, šel se s celou vesnicí podívat, co ulovil

jeden ze starších chlapců při své zkoušce.

Byl nervózní, že se na něj půjdou všichni podívat. Chvíli tam seděl, když uslyšel, jak k němu jdou a hádají se, co ulovil a na co mají chuť. Po chvíli je už i viděl. Náčelník měl „krátký“ proslov, který Rafail vůbec nevnímal.

Jediné, co si uvědomil, byla náčelníkova slova: „Zkoušku jsi splnil.“

Hned jak náčelník domluvil, začali se ho lidé vyptávat na různé podrobnosti. Přitom si neuvědomoval, že jdou všichni zpět do vesnice. Tam byly nachystané stoly s pitím a rozně na opékání. Celý den slavili. Pozdě v noci si šli lehnout.

Rafail se probudil a posadil se na posteli. Zdál se mu hrozný sen. Zdálo se mu, že musí udělat zkoušku znovu. Když se uklidnil, v duchu si řekl: „Vždyť už jsem muž.“

Jakub Perna, 6.B

POHÁDKY Z 6.A

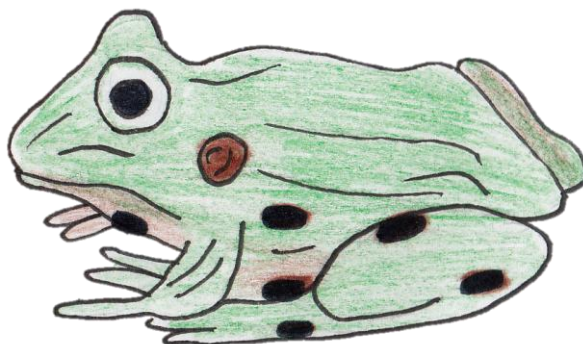
ZLODĚJ

Bylo - nebylo, žili v jednom domě fenka Atessa, kocour Cyrano, žabák Laurent, pavouk Arnold, červ Pepa, šnek Douglas a gekon Mates.

Atessa byla velká a černá, Cyrano huňatý a šedohnědý, Laurent tlustý a bílý, Arnold malý a hnědý, Pepa malý a bílý, Douglas věčně ospalý a Mates malý a flekatý.

Atessa měla svou prostornou boudu, na které stála o něco menší Cyanova bouda, Laurent zase bydlel

v hlubokém jezírku na zahradě, Arnold žil pod skříní na chodbě, Pepa měl svoji krabičku s horami mouky a cereáliemi, Douglas obýval malou zahrádku u jezírka a Mates žil v převrácené helmě na kolo pod lampou vedle topení.

Žili si všichni šťastně dokud... dokud se kolem jejich domu nezačal potloukat zloděj. Proto se sešli v kuchyni u stolu.

„Musíme dům hlídat,“ navrhla Atesa.

„Já budu u vchodových dveří,“ řekl Cyrano.

„Já zpevním dveře pavučinou,“ řekl Arnold

„Já budu hlídat na chodbě, a když někoho uvidím, rozsvítím,“ řekl Douglas.

„Já budu hlídat dveře do kuchyně,“ řekla Atesa.

„Já budu hlídat Douglase, aby neusnul,“ řekl Pepa.

„Já budu hlídat branku do zahrady,“ řekl Laurent.

„Já budu hlídat na lustru, a když ho uvidím, tak ho vystraším.“

Uchýlili se na svá místa, po chvíli se začalo stmívat. Cyrano začal pomalu usínat, až nakonec usnul. Mezitím přišel zloděj. Otevřel dveře, udělal dva kroky a zakopl o Cyrana.

„Chchch,“ zasyčel Cyrano.

„Áááááá,“ zakvílel zloděj a rozběhl se chodbou. Na konci chodby si ho všiml Douglas a rozsvítil, náhle ale zavrával a nechtěně zhasnul.

„Co to je?“ zaúpěl zloděj a vběhl do kuchyně, kde se zamotal do připravené pavučiny. Jakmile se z ní vymotal, všimla si ho Atesa, která začala hlubokým hlasem štěkat.

Do akce se zapojil Mates a seskočil na něj z lustru. Zloděj se polekal a začal utíkat pryč. Vyběhl na zahradu, kde si ho všiml Laurent, a začal na něj kvákat, co nejhroživěji dovedl. Zloděj ho ale už neslyšel, utíkal pryč a ani se neotočil.

Jan Franěk, 6.A

O EMÍLKOVI

Bylo - nebylo jedno království, které ale nebylo obyčejné, jelikož to nebylo království lidské, ale bobří. V tom království nikdo nezahálel. Každý měl svou práci. Stavěli nové hráze, domy, tunely a jiné užitečné věci. „Běž pro jídlo,“ řekla maminka bobřice bobříku Emílkovi. Poslechl a bez řeči se vydal na cestu.

Od dětství slýchal, že se nemá vzdalovat od města, ale také slyšel, že na vzdálené pasece rostou výborné bobule. Vypravil se tedy tam. Už neslyšel šum vodopádu, když našel tu paseku.

Natrhal bobule a vracel se zpět. Najednou něco zaslechl, a když se otočil, spatřil v keři žluté oči a uslyšel tichý hlas: „Kdo jssi?“ „Bobr Emílek,“ řekl ustrašeně bobr a pak prozradil neznámému i to, kde bydlí.

Když mu došlo, co provedl, bylo již pozdě – oči zmizely. Rychle utíkal domů. Doma pověděl, co se stalo, a nastal poplach. Všichni cítili nebezpečí

a chystali se bránit. Vytušili, že jde o hady.

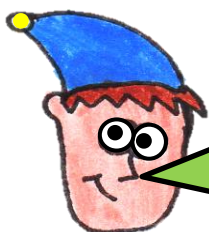
Hadi v čele se svým králem tvrdě zaútočili a Emílek, který si vyčítal, že to způsobil on, se postavil přímo proti jejich králi. Bojoval statečně, ale nestačil na něho. V poslední minutě mu přiskočil na pomoc jeho starší bratr a společně nepřítele udolali.

Zbytek hadů se rozprchl, neboť bez krále si nevěděli rady. Všichni bobři volali Jupí a Jé. Emílek dostal za statečnost velikou sladkou odměnu.

Martin Zoubek, 6.A

Obr.: Kamila Antošová, 9.B, Lucie Svobodová, 9.A

ZÁPISKY Z POZOROVÁNÍ PŘÍRODY V CHALOUPKÁCH

Účastníci školy v přírodě v Chaloupkách prošli mnoha aktivitami a jednou z posledních bylo pozorování přírody. Zkuste si někdy o samotě sednout v nějakém hezkém koutku přírody a zapisujte si, co vidíte, slyšíte, cítíte, potom možná napíšete taková hezká líčení, jako se povedla „chaloupkářům“.

Sedím ve smrkovém lese. Všude po zemi se válí šišky a jehličí. Voní tu dřevo a ozývá se šum listí a krásný zpěv ptáků. Fouká slabý vítr, který dává po pohybu to, co není samo schopno pohybu.

Kolem poletují ptáčci lovící hmyz. Po pařezu loží mravenci a hledají potravu. Stromy, které se tyčí do nebe, se na vrcholcích kolébají, jako by se ukládaly ke spánku.

Skrz větve proniká sluneční světlo a ladně se houpe v jednom rytmu s pohybujícími se stromy a keři. Ve světle je jasně vidět vznášející se prach. Je zde krásná harmonie barev.

Ze stromů padají poslední kapičky po nedávném dešti. Pod stromy rostou mladé stromky a keře, vedle nich se povalují suché větve a jehličí, ze kterých si mravenci staví poblíž mě mraveniště.

Mezi suchými větvičkami se leskne malá pavučinka, ve které se třepotá chycený hmyz.

Kolem lesa jezdí auta a ruší krásný lesní klid. A to je škoda.

Ester Gabrielová, 7.B

Sedím v sametově hebké trávě, která mě ovinula jako peřinka. Pár kroků ode mě začíná tmavý les, krásně šumící ve větru.

Slyším zvuky zpívajícího ptactva, bzučení včel, lehký vítr, šustící ve větvích, a mou tužku, kterou se snažím na papíře zachytit co nejvíce z toho, co vnímám.

Slunce, které vykoukne zpod mraků jen málokdy, mi připadá jako posel naděje a jeho svit mě okouzljuje. Jsem tu sama, ale nepřipadám si osamělá, zdá se mi, jako by se ke mně snažila promlouvat matka příroda.

Kousek od místa, kde jsem se usadila, padají z rozkvetlých stromů bílé lístky. Krásně poletují a vykouzly mi na tváři úsměv.

Necítím se jako narušitel krásné harmonie a klidu přírody, cítím se jako její součást. Takto vnímám přírodu já.

Tereza Smejkalová, 7.B

Usadil jsem se na studnu a poslouchám ptačí svět. Svítí na mě slunce a občas slyším projet auto. Vpravo ode mě stojí stará stodola se třemi rozbitými tabulkami v okně a vlevo je budova Chaloupek.

Po ruce mi leze brouk.

Fouká jemný vítr, který představuje úlevu ve slunečním žáru. Slyším motorovou pilu a vidím padat okvětní lístky ze stromů. Vrže branka a kokrhá kohout.

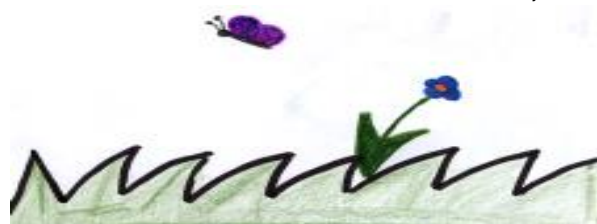
Brouk, který mi lezl po ruce, odlétl.

Ovanul mě studený vítr a slyším podivné zvuky, jdu to prozkoumat... Vydal jsem se směrem, odkud vyšly, ale vidím jen Juru, jak sedí pod stromem a píše. Víím, že ty zvuky dělat nemohl, ty byly určitě zvířecí.

Vracím se na své místo. Je mi teplo a dostávám žízeň, ale nemám s sebou ani kapku vody.

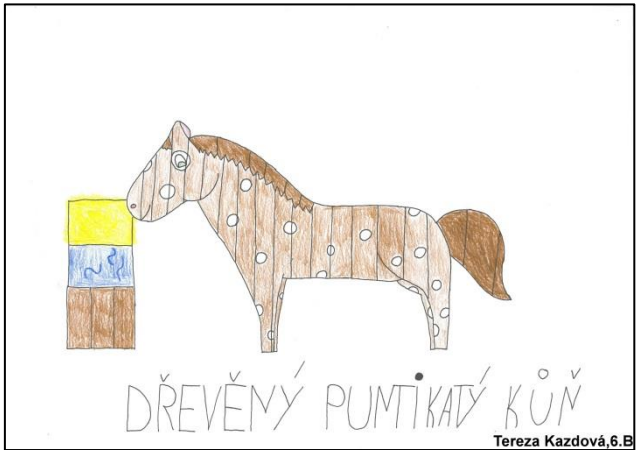
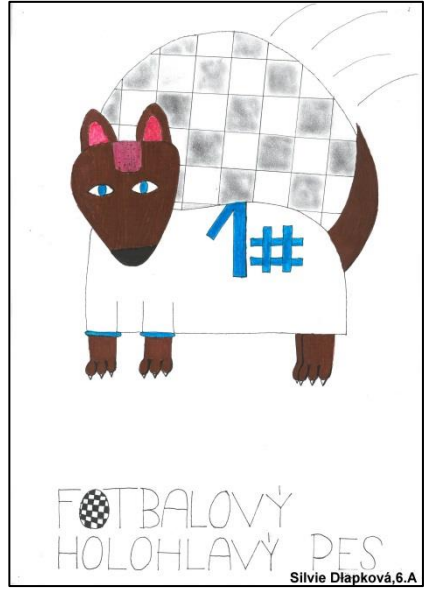
Lehnu si a poslouchám vše, co děje kolem, když vtom přichází Vendy a posílá mě pro Filipa k rybníku. Naše pozorování končí.

Šimon Václavík, 6.B

Obr.: Stella Ferencová, 8.B, Markéta Jašová, 9.B
Nikola Bartoňková, 6.B

ZVÍŘATA, JAKÁ NEZNÁTE

MEDÚZY

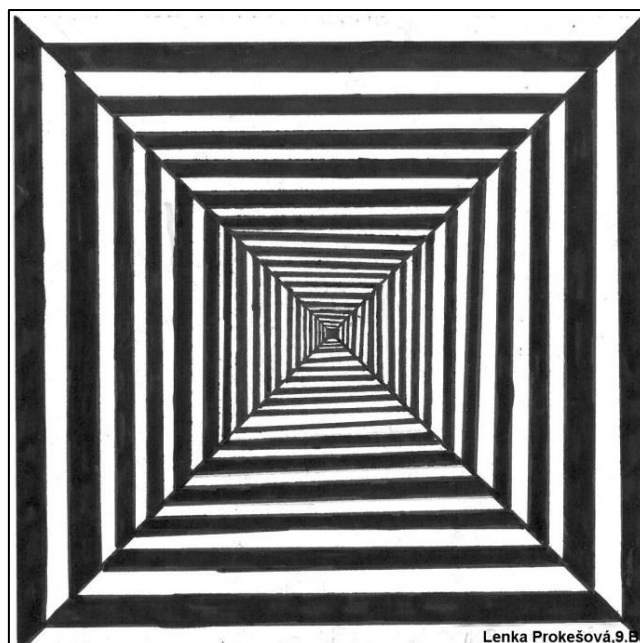
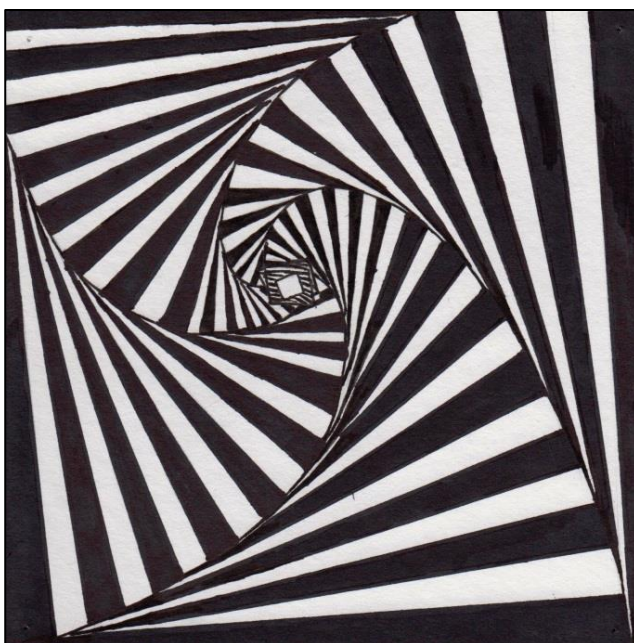

Dorotka Zaleská, 9.A

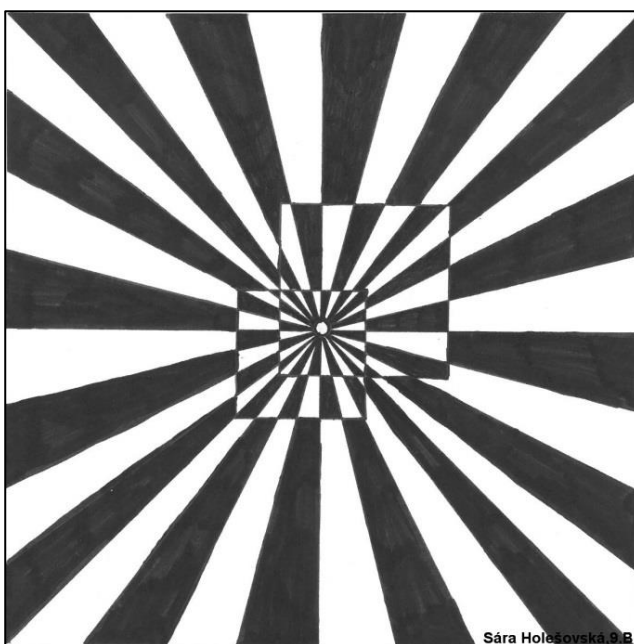

Edita Dlapková, 9.A

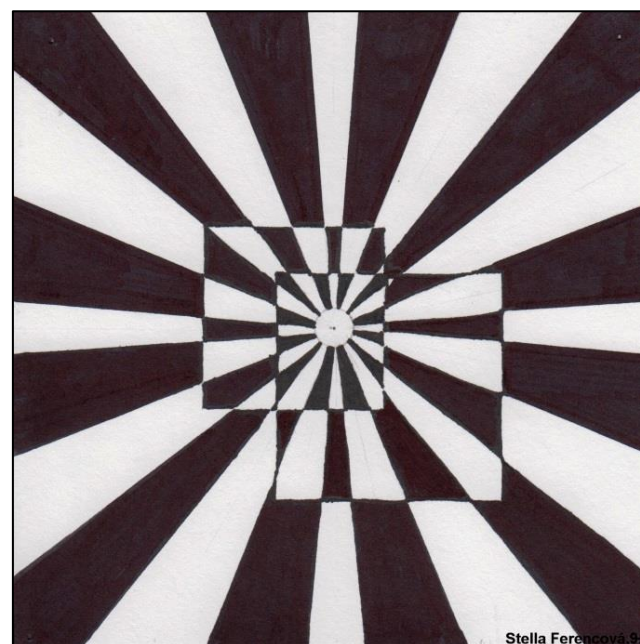
OP-ART

Lenka Prokešová, 9.B

Sára Holbošová, 9.B

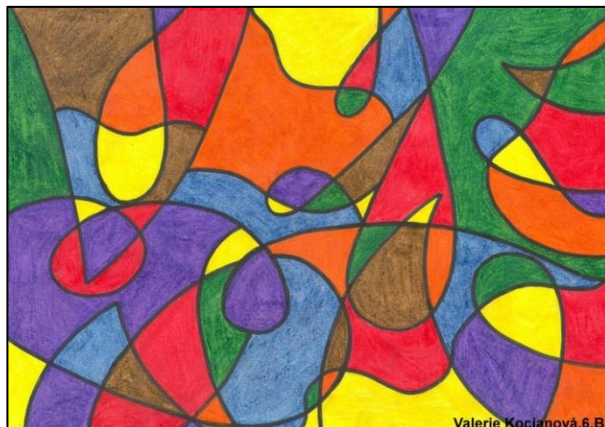

Stella Ferencová, 9.B

HRY S BARVAMI

Tereza Štangelová, 6.B

Valerie Kocianová, 6.B

Kamila Antošová, 9.B

Lenka Prokešová, 9.B

Natálie Musilová, 9.B

Sára Holešová, 9.B

Stella Ferencová, 9.B

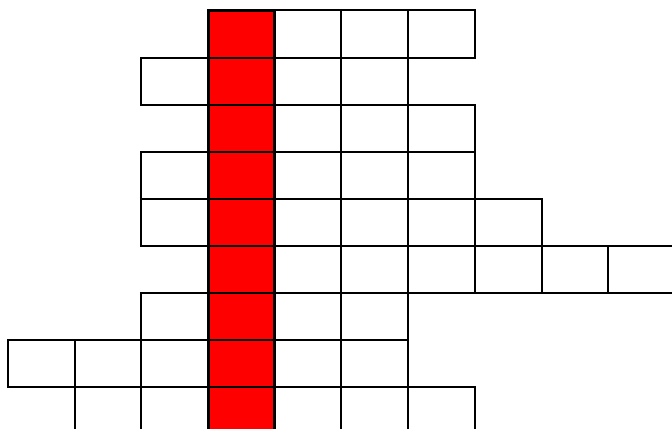

Anna Tichá, 8.tř

Žáci pracovali pod vedením paní učitelky Sázavské

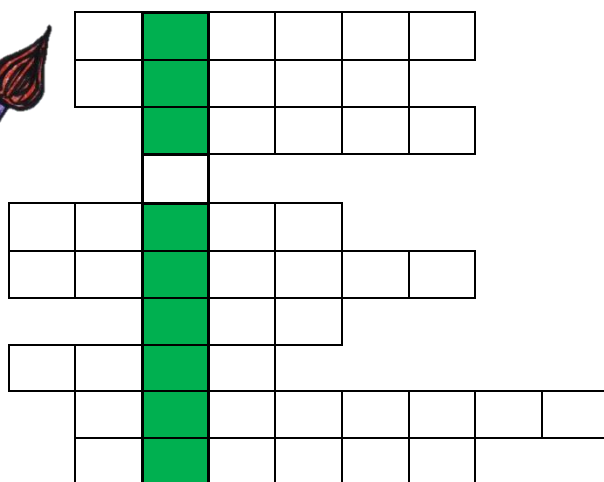
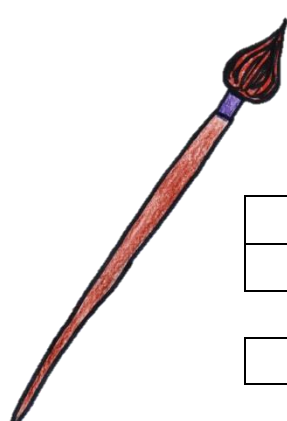
PRO CHYTŘÉ HLAVIČKY

Lékař v ordinaci vytýká pacientovi: „To jste s tím měl přijít už před rokem!“
„Ale já jsem tady byl a vy jste mi říkal: Podívejte se mi do očí, vy (tajenka)!“

velký živočich s chobotem
nápoj z chmelu
slaná vodní plocha
část ženského oděvu
střed sluneční soustavy
školní batoh
padá v zimě
člověk, který učí
měkký nábytek k sezení

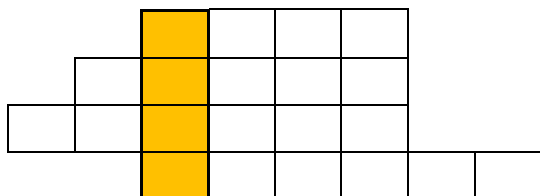
Za devatero horami, devatero lesy, devatero řekami a devatero moři žil jeden král.
Chodil po zámku a říkal si: „Proč? Proč to mají sem všichni (tajenka)?“

potřeba malíře
psací materiál
šelma, lovicí myši

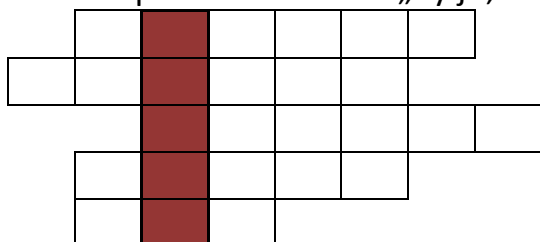
hlavní město Rakouska
gymnastické nářadí
plocha porostlá stromy
podzemí domu
nádoba na pití
trávíme v ní noc

Víte, proč blondýna utíká jako o život? Protože ji honí (tajenka).

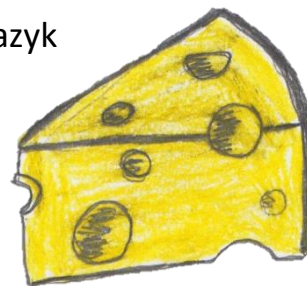

surovina pro výrobu svíček
tričko bez rukávů
středověký světový jazyk
část těla vedle krku

Plave kapr v medu a říká: „Ty jo, to je (tajenka).“

plot okolo pastviny
tučný
6. den v týdnu
horní část místnosti
slaný mléčný výrobek

ZÁBAVA

Učitel se ptá: „Proč jsi neudělala úkol, Klárko?“

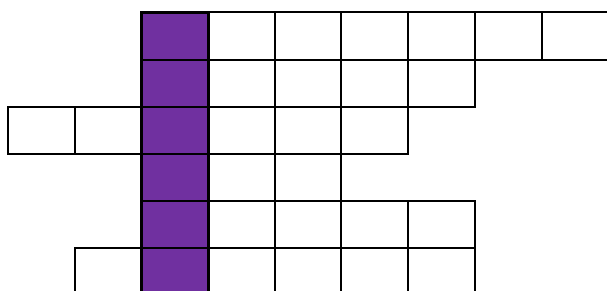
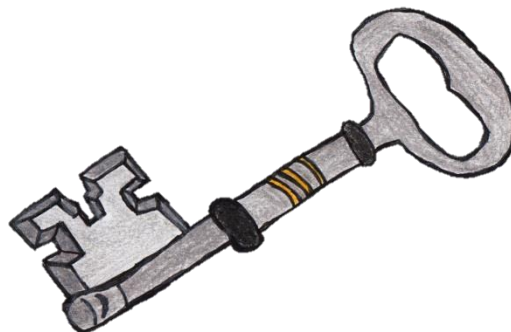
„Nešla nám elektrika.“

„A co jsi dělala potmě?“

„Dívala jsem se na televizi.“

„Potmě?“

„My máme (tajenka).“

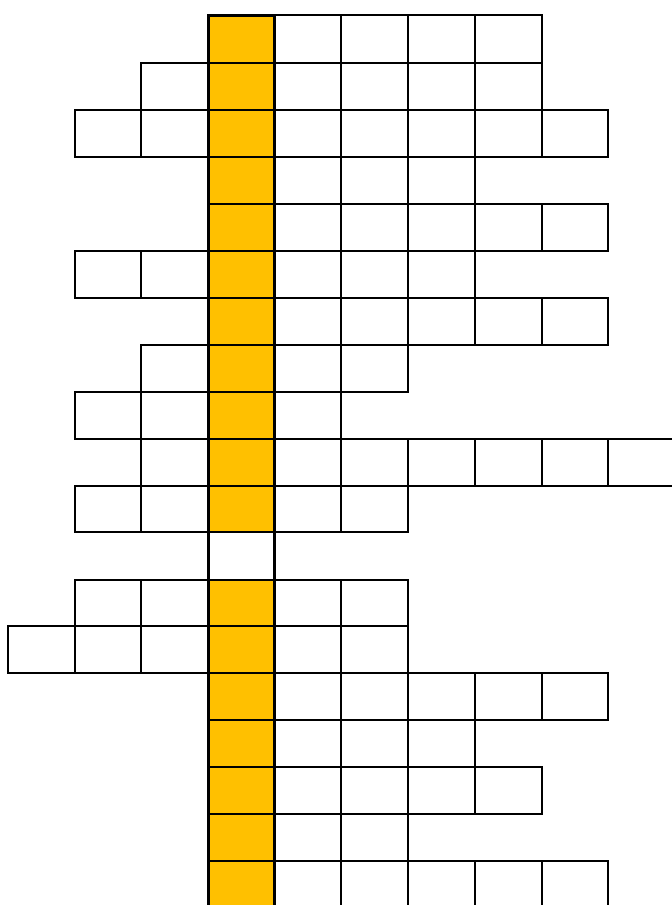

vyrobený ze slámy
hlavní město Rakouska
malý klíč
teplý nápoj
sype se na krupicovou kaši
2. vyjmenované slovo po M

Řidič zapadl s autem do příkopu a na pomoc si zavolal sedláka s velkým valachem. Sedlák zapřáhl koně a zakřičel: „Táhni, Neli!“ – ale kůň se ani nehnul. Podruhé zakřičel: „Táhni, Draku!“ – ale kůň se zase ani nehnul. Potřetí zakřičel: „Táhni, Karle!“ – a kůň bez jakýchkoli obtíží vytáhl auto z příkopu.

Muž se ptá sedláka: „A proč jste na toho koně zavolal dvakrát špatným jménem?“

„Víte, Karel je slepý, a kdyby věděl, že táhne sám, ani by se (tajenka).“

choroba
hlavní město Německa
tenký provaz
naše druhé největší město
černá deska ve třídě
svatý člověk
zvíře s dlouhým krkem
bicykl
teplý nápoj s kofeinem
má svátek 14. února
potřeba v baseballu

den v týdnu
mořští lupiči
kulatá lusková zelenina
dolní končetina
sladký zdroj vitamínů
orgán sluchu
dechový nástroj

Markéta Prudilová, 7.B, obr. Markéta Prudilová, 7.B, Terezie Vašulínová, 7.B, Jiří Vašulín, 8.tř

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Pepíček doma říká tatínkovi: „Tati, dnes jsme se učili počítat do deseti.“

„Tak ukaž, jak ses to naučil.“

Pepíček počítá: „1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9.“

„A kde máš 5 a 10?“

„Pětku přece v žákovské a desítku jsem vypil cestou.“

Dva muži jdou po chodníku, když jeden se zastaví a vyhrkne:

„Proboha, tamhle stojí má žena a baví se s mojí milenkou!“

„A hrome,“ praví ten druhý,
„právě jsem chtěl říci totéž!“

Babička se dívá na televizi a diví se:

„Ty jo, ti Šmoulové ale vyrostli!“

Prochází kolem její vnuk a povídá:

„Babi, to nejsou Šmoulové, to je Avatar.“

„Pepíčku, ty jsi rozbil všechny dárky?“

„Ne, jeden zůstal.“

„A který?“

„Kladívko!“

Baví se dva malí kluci: „Jdeš si dneska ven hrát?“

„Ne, musím pomáhat tatínkovi s mým úkolem.“

„Jakpak ti říkají, holčičko?“

„Lassie.“

„A proč takové divné jméno?“

„Rodiče vždycky chtěli psa.“

Vsadí se Rus, Němec a Čech, kdo vydrží nejdéle zavřený v ledničce. První jde Rus, je tam 10 minut, vyleze a říká: „Brr, tam je ale zima.“

Druhý jde Němec, je tam 20 minut, vyleze a říká: „To máš pravdu, je tam hrozná zima.“

Poslední jde Čech a vydrží tam 2 hodiny.

Rus s Němcem se ho ptají: „Jak jsi tam mohl tak dlouho vydržet?“

Čech s úsměvem odpoví: „Stačilo vypnout proud.“

„Venku je tak krásně,“ povídá muž manželce, „a ty se tady dřeš s parketama! Měla bys jít raději na vzduch a umýt mi auto.“

Jeníček se ptá Mařenky: „Půjčíš mi svoji fotku?“

Mařenka se ptá: „Proč?“

Jeníček odpoví: „Nóóó, my máme do školy donést fotku přírodní katastrofy.“

Pepíček: „Tati, je inkoust drahý?“
 „Ne, levný.“
 „Tak proč se maminka tak zlobila, když jsem ho vylil na sedačku?“

Táta říká dceři: „Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než jedničku, zapomeň, že jsem tvůj otec.“

Druhý den se otec ptá: „Tak co jsi dostala z té písemky?“

Dcera po chvíli odpoví: „A vy jste kdo?“

Zloděj přepadne banku. V ruce drží odjištěný granát. Vtom se objeví policajt, vytáhne pistoli a zakřičí: „Odhoďte zbraň!!!“

Cestuje maminka s dvěma synáčky vlakem. Jeden z nich najednou zneklidní a pořád se vyptává maminky, jak se jmenovala poslední stanice. Když už se to opakuje asi podesáté, maminka mu odpoví: „Jak mám vědět, jak se jmenovala ta minulá stanice, vidíš přece, že si čtu knížku!“ A synáček na to: „To je škoda, v minulé stanici totiž vystoupil bráška...“

Přijde pán k vysokému paneláku a povídá Pepíčkově.
 „Prosím Tě, kde tu bydlí pan Novák?“
 „Já Vás tam dovedu, ale nejede výtah.“

Tak spolu dojdou až do 12. poschodí. Pepíček ukáže na dveře a říká: „Tak tady bydlí, ale jestli s ním chcete mluvit, tak sedí na lavičce před domem.“

Do lékárny vejde pětiletý chlapeček, postaví se na špičky, aby viděl na pult, a povídá: „Mám koupit lék, ale zapomněl jsem, jak se jmenuje. Vím jen, že obsahuje *methylaminodiethylphenylnaphol*.“

„Kampak, děti, kampak?“
 „Jdeme se podívat ke Svobodovým. Oni mají páté dítě.“
 „A to vás tak zajímá?“
 „No, každé páté dítě je Číňan!“

Přijde Pepíček domů a tatínek se ho ptá:
 „Tak Pepíčku, co bylo ve škole?“
 Pepíček na to: „Čtyři jedničky a jedna pětka.“
 Tatínek nevěřičně otevře žákovskou a tam je napsáno:
 11.11. - Matematika: 5

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Úspěch Školní revue v krajské soutěži – Vlasta Sokolová

Zápis do 1. třídy – Vít Švestka, 8.tř.

Bosonožské projektové dny – Viktorie Kalovská, 7.A, Markéta Prudilová, 7.B,
Jiří Vašulín, 8.tř.

Polonéza na školním plese – Andrea Plačková, 9.A

Zimní tábor – Kateřina Pechová, 6.B

Valentýnská diskotéka – Markéta Jašová, 9.B

Klenoty na dosah – Vítězslav Jurkovič, 7.B

Deváťáci v pivovaru – Michaela Bartoňková, 9.A

Střeličtí žáci ve VIDA science centru – Lucie Svobodová, 9.A,

Vítězslav Jurkovič, 7.B, Ondřej Chytrý, 6.B, Jiří Vašulín, 8.tř.

Hodiny literatury pro hravé náтуры – Vlasta Sokolová

Týden lesní moudrosti v Chaloupkách – Terezie Vašulínová, 7.B

Žáci hráli žákům – Viktorie Kalovská, 7.A

Sedmáci poznávali středověkou Prahu – Markéta Prudilová, 7.B

Deváťáci navštívili tábory smrti – Lucie Svobodová, 9.A

Sportovní den – Vítězslav Jurkovič, 7.B a Ondřej Chytrý, 6.B

Kola & voda – Michaela Bartoňková, 9.A

Sportovní okénko – Jiří Vašulín, 8.tř., Markéta Prudilová, 7.B, Viktorie Kalovská, 7.A

Rozhovor s panem učitelem Kadlecem – Michaela Bartoňková, 9.A a
Lucie Svobodová, 9.A

Rozhovor s Jakubem Vašulínem – Jiří Vašulín, 8.tř.

Jaké značky u nás frčí – Terezie Vašulínová, 7.B

Poznáš, co je to za značku? – Terezie Vašulínová, 7.B

Holky versus kluci 3 – Andrea Plačková, 9.A

Holky versus kluci 4 – Andrea Plačková, 9.A

Mojmír I. – Vít Švestka, 8.tř.

Redakce doporučuje – Vítězslav Jurkovič, 7.B a Ondřej Chytrý, 6.B

Rafailovy zkoušky – Jakub Perna, 6.B

Pohádky z 6.A – žáci 6.A

Zápisky z pozorování přírody – Ester Gabrielová, 7.B, Terezie Smejkalová, 7.B,
Šimon Václavík, 6.B

Zvířata, jaká neznáte – žáci 6. ročníku

Medúzy – žáci 9. ročníku

Op-art – žáci 9. ročníku

Hry s barvami – žáci 6., 8. a 9. ročníku

Pro chytré hlavičky – Markéta Prudilová, 7.B

Pár vtipů na závěr – Andrea Plačková, 9.A

Obálka: Vlasta Sokolová, foto Aleš Kadlec, obr. redaktoři

Řešení křížovek

Str. 43 - „simulante“, ... „tak daleko“, ... vítr, ... „hustý“, ...

Str. 44 – „svíčky“, ... „neobtěžoval táhnout“

MÁME NOVÉ HRŠTĚ!

